

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 141

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

52. sējums
2009. gada 6. jūnijs

Saturs

I *Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta*

REGULAS

Komisijas Regula (EK) Nr. 468/2009 (2009. gada 5. jūnijs), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 1

DIREKTĪVAS

- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/32/EK (2009. gada 23. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz ekstrakcijas šķīdinātājiem, ko izmanto pārtikas produktu un pārtikas sastāvdaļu ražošanā (pārstrādāta versija) ⁽¹⁾ 3**
- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/40/EK (2009. gada 6. maijs) par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tehniskajām apskatēm (pārstrādāta versija) ⁽¹⁾ 12**
- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/42/EK (2009. gada 6. maijs) par statistikas pārskatiem attiecībā uz kravu un pasažieru pārvadājumiem pa jūru (pārstrādāta versija) ⁽¹⁾ ... 29**

II Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta

LĒMUMI

Komisija

2009/431/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2009. gada 29. maijs), ar ko Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei attiecībā uz Angliju, Skotiju un Velsu piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (*izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 3853*)..... 48

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 468/2009

(2009. gada 5. jūnijs),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula)⁽¹⁾,

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajai kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2009. gada 6. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 5. jūnijā

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	MA	32,7
	MK	43,9
	TR	55,6
	ZZ	44,1
0707 00 05	MK	24,8
	TR	98,6
	ZZ	61,7
0709 90 70	TR	113,3
	ZZ	113,3
0805 50 10	AR	70,4
	TR	60,0
	ZA	64,1
	ZZ	64,8
0808 10 80	AR	114,0
	BR	74,1
	CA	69,7
	CL	88,3
	CN	85,0
	NA	101,9
	NZ	103,9
	US	124,3
	ZA	73,4
	ZZ	92,7
0809 10 00	TN	169,2
	TR	209,1
	ZZ	189,2
0809 20 95	US	453,6
	ZZ	453,6

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

- (11) Ja jaunāki dati liecinātu, ka šajā direktīvā minētu ekstrakcijas šķīdinātāju izmantošana apdraud veselību, dalībvalstīm būtu jāspēj līdz lēmuma pieņemšanai Kopienas līmenī pārtraukt vai ierobežot to izmantošanu, vai padarīt stingrākus jau uzliktos ierobežojumus.
- (12) Šīs Direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (13) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro grozīt to ekstrakcijas šķīdinātāju sarakstu, kurus drīkst izmantot, apstrādājot izejvielas, pārtikas produktus, pārtikas komponentus vai pārtikas sastāvdaļas un to izmantošanas nosacījumu specifikāciju un maksimāli pieļaujamo atlieku saturu, un pieņemt ekstrakcijas šķīdinātāju īpašus tīrības kritērijus, un analīzes metodes, kas vajadzīgas, lai pārbaudītu atbilstību vispārējiem un īpašiem tīrības kritērijiem, kā arī paraugu ņemšanas un analīzes metodes attiecībā uz ekstrakcijas šķīdinātājiem pārtikas produktos un uz tiem. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, *inter alia*, papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (14) Efektivitātes nolūkā regulatīvās kontroles procedūras parastie termiņi būtu jāsaīsina, lai grozītu ekstrakcijas šķīdinātāju sarakstu, kurus drīkst izmantot, apstrādājot izejvielas, pārtikas produktus, pārtikas komponentus vai pārtikas sastāvdaļas un to izmantošanas nosacījumu specifikāciju un maksimāli pieļaujamo atlieku saturu, un lai pieņemtu ekstrakcijas šķīdinātāju īpašus tīrības kritērijus.
- (15) Ja nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ, jo īpaši, ja pastāv risks cilvēka veselībai, regulatīvās kontroles procedūras parastos termiņus nav iespējams ievērot, Komisijai būtu jāvar piemērot Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 6. punktā paredzēto steidzamības procedūru, lai grozītu to ekstrakcijas šķīdinātāju sarakstu, kurus drīkst izmantot, apstrādājot izejvielas, pārtikas produktus, pārtikas komponentus vai pārtikas sastāvdaļas un to izmantošanas nosacījumu specifikāciju un maksimāli pieļaujamo atlieku saturu, un lai pieņemtu ekstrakcijas šķīdinātāju īpašus

tīrības kritērijus, kā arī lai pieņemtu šīs direktīvas grozījumus, ja tiek secināts, ka cilvēku veselību var apdraudēt kāda no I pielikumā uzskaitītajām vielām, ja to izmanto pārtikas produktos, vai viena vai vairāku 3. pantā minēto komponentu līmenis, kurus satur šīs vielas, kaut gan attiecīgā viela atbilst šīs direktīvas nosacījumiem.

- (16) Šajā direktīvā iekļautie jaunie elementi attiecas vienīgi uz komitejas procedūru. Tādēļ dalībvalstīm tie nav jāatbild.
- (17) Šī direktīva nedrīkstētu skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem II pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šī direktīva attiecas uz ekstrakcijas šķīdinātājiem, ko izmanto vai paredzēts izmantot, ražojot pārtikas produktus vai pārtikas sastāvdaļas.

Šī direktīva neattiecas uz ekstrakcijas šķīdinātājiem, ko izmanto, ražojot pārtikas piedevas, vitamīnus un citas uzturfizioloģiskās piedevas, ja vien šādas pārtikas piedevas, vitamīni vai uzturfizioloģiskās piedevas nav uzskaitītas I pielikumā.

Dalībvalstis tomēr nodrošina to, ka pārtikas piedevu, vitamīnu un citu uzturfizioloģisko piedevu izmantojums pārtikas produktos nerada ekstrakcijas šķīdinātāju atliekas tādā līmenī, kas apdraud cilvēku veselību.

Šo direktīvu piemēro, neierobežojot noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar sīkāk precizētām Kopienas normām.

2. Šajā direktīvā:

- a) "šķīdinātāji" nozīmē visas vielas pārtikas produktu vai jebkuru tās komponentu šķīdināšanai, tostarp piesārņojumus, kas ir šajos pārtikas produktos vai uz tiem;
- b) "ekstrakcijas šķīdinātāji" nozīmē šķīdinātājus, ko izmanto, izejvielu apstrādē ekstrahējot pārtikas produktus vai šo produktu komponentus, vai sastāvdaļas, ko izvada no tiem, un kas tomēr var radīt negribētas, bet tehniski nenovēršamas atliekas vai atvasinājumus pārtikas produktos vai pārtikas sastāvdaļās.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

2. pants

1. Dalībvalstis pārtikas produktu vai pārtikas sastāvdaļu ražošanā atļauj izmantot kā ekstrakcijas šķīdinātājus vielas un materiālus, kas uzskaitīti I pielikumā, ja tos izmanto saskaņā ar nosacījumiem un, vajadzības gadījumā, nepārkāpjot maksimālos atlieku ierobežojumus, kas noteikti minētajā pielikumā.

Dalībvalstis nevar aizliegt, ierobežot vai kavēt pārtikas produktu vai pārtikas sastāvdaļu tirdzniecību tādēļ, ka tajās ir ekstrakcijas šķīdinātāji vai to atliekas, ja tie atbilst šīs direktīvas noteikumiem.

2. Dalībvalstis neatļauj izmantot citas vielas un materiālus kā ekstrakcijas šķīdinātājus, kā arī pielikumā uzskaitītajiem ekstrakcijas šķīdinātājiem neatvieglo lietošanas nosacījumus vai nepaaugstina pieļaujamo atlieku līmeni salīdzinājumā ar I pielikumā norādīto līmeni.

3. Ūdeni, kam pievienotas vielas, kuras regulē skābumu vai sārmainību, tāpat citas pārtikas vielas ar šķīdinātāju īpašībām drīkst izmantot kā ekstrakcijas šķīdinātājus pārtikas produktu vai pārtikas sastāvdaļu ražošanā.

3. pants

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka vielas un materiāli, kas I pielikumā uzskaitīti kā ekstrakcijas šķīdinātāji, atbilst šādiem vispārējiem un īpašiem tūrības kritērijiem:

- a) tajos nav neviena elementa vai vielas toksiski bīstamā daudzumā;
- b) atkarībā no izņēmumiem, kuri saistīti ar īpašiem tūrības kritērijiem, kas pieņemti saskaņā ar 4. panta d) punktu, tajos nav vairāk par 1 mg/kg arsēna vai vairāk par 1 mg/kg svina;
- c) tās atbilst īpašiem tūrības kritērijiem, kas pieņemti saskaņā ar 4. panta d) punktu.

4. pants

Komisija pieņem:

- a) I pielikuma grozījumus, kas vajadzīgi, ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību šķīdinātāju izmantošanas jomā, to izmantošanas nosacījumus un maksimāli pieļaujamo atlieku saturu;

- b) analīzes metodes, kas vajadzīgas, lai pārbaudītu atbilstību vispārējiem un īpašiem tūrības kritērijiem, kas paredzēti 3. pantā;

- c) paraugu ņemšanas kārtību un ekstrakcijas šķīdinātāju kvantitātes un kvalitātes analīzes metodes, kas uzskaitītas I pielikumā un ko izmanto pārtikas produktos vai pārtikas sastāvdaļās;

- d) vajadzības gadījumā – I pielikumā uzskaitīto ekstrakcijas šķīdinātāju īpašus tūrības kritērijus un, it īpaši, maksimāli pieļaujamo dzīvsudraba un kadmija līmeni ekstrakcijas šķīdinātājos.

Pasākumus, kas minēti pirmās daļas b) un c) punktā un kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, tostarp to papildinot, pieņem saskaņā ar 6. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Pasākumus, kas minēti pirmās daļas a) un d) punktā un kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, tostarp to papildinot, pieņem saskaņā ar 6. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Attiecīgos gadījumos pirmās daļas a) un d) punktā minētos pasākumus pieņem saskaņā ar 6. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru.

5. pants

1. Ja pēc šīs direktīvas pieņemšanas kāda dalībvalsts ieguvusi jaunus vai pārvērtējusi jau zināmos datus un tai ir pietiekams iemesls secināt, ka cilvēku veselību var apdraudēt kāda no I pielikumā uzskaitītajām vielām, ja to izmanto pārtikas produktos, vai viena vai vairāku to 3. pantā minēto komponentu līmenis, kurus satur šīs vielas, kaut gan attiecīgā viela atbilst šīs direktīvas nosacījumiem, dalībvalsts var savā teritorijā uz laiku pārtraukt vai ierobežot attiecīgo noteikumu piemērošanu. Par to dalībvalsts tūlīt informē pārējās dalībvalstis un Komisiju un pamato savu lēmumu.

2. Komisija cik iespējams drīz izskata attiecīgās dalībvalsts sniegtos pierādījumus un apspriežas ar 6. panta 1. punktā minēto komiteju, un tūlīt sniedz atzinumu, kā arī veic vajadzīgos pasākumus, kas var aizstāt šā panta 1. punktā minētos pasākumus.

3. Ja Komisija uzskata, ka šai direktīvai ir vajadzīgi grozījumi, lai varētu pārvarēt 1. punktā minētās grūtības un nodrošināt veselības aizsardzību, tā pieņem šādus grozījumus.

Minētos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 6. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru.

Visas dalībvalstis, kas izstrādājušas drošības pasākumus, tādā gadījumā var tos turpināt, kamēr to teritorijā stājas spēkā šie grozījumi.

6. pants

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota ar 58. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽¹⁾.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu, 5. punkta b) apakšpunktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 3. punkta c) apakšpunktā un 4. punkta b) un e) apakšpunktā paredzētie termiņi ir attiecīgi viens mēnesis un divi mēneši.

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1., 2., 4., 6. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

7. pants

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka vielas, kas uzskaitītas I pielikumā un ko paredzēts izmantot kā ekstrakcijas šķīdinātājus pārtikas produktos, nevar pārdot, ja uz to iesaiņojuma, traukiem vai etiķetēm nav šādu skaidri saskatāmu, viegli salasāmu un neizdzēšamu datu:

a) tirdzniecības nosaukuma, kā norādīts I pielikumā;

b) skaidras norādes, ka materiāla kvalitāte atbilst izmantošanai pārtikas produktu vai pārtikas sastāvdaļu ekstrakcijā;

c) partijas vai daudzuma norādes;

d) Kopienā reģistrēta ražotāja vai iepakotāja, vai tirgotāja vārda vai nosaukuma un adreses;

e) neto tilpuma;

f) vajadzības gadījumā – īpašu glabāšanas noteikumu vai lietošanas nosacījumu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, minētā punkta c), d), e) un f) apakšpunktā precizētos datus var uzrādīt tikai tajos tirdzniecības dokumentos, kas attiecas uz partiju vai daudzumu, un kas jāsaņem piegādes laikā vai pirms tās.

3. Šis pants nav pretrunā precīzākiem vai izvērstākiem Kopienas noteikumiem attiecībā uz svariem un mēriem vai noteikumiem, kas attiecas uz klasifikāciju, iesaiņojumu un marķējumu vai uz bīstamām vielām un maisījumiem.

4. Dalībvalstis nenosaka sīkākas prasības datiem, kuru sniegšanu paredz šis pants.

Katra dalībvalsts tomēr nodrošina to, ka aizliedz ekstrakcijas šķīdinātāju pārdošanu savā teritorijā, ja šajā pantā paredzētie dati nav norādīti valodā, kas pircējiem ir viegli saprotama, ja nav veikti citi pasākumi, kas nodrošina pircēju informēšanu. Šis noteikums neliedz šādus datus norādīt vairākās valodās.

8. pants

1. Šī direktīva attiecas arī uz Kopienā importētiem ekstrakcijas šķīdinātājiem, ko izmanto vai ko paredzēts izmantot, ražojot pārtikas produktus vai pārtikas sastāvdaļas.

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

2. Šī direktīva neattiecas uz ekstrakcijas šķīdinātājiem vai pārtikas produktiem, kas paredzēti eksportam ārpus Kopienas.

9. pants

Direktīvu 88/344/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar II pielikuma A daļā minētajiem aktiem, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem II pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

10. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

11. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 23. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
P. NEČAS

I PIELIKUMS

EKSTRAKCIJAS ŠĶĪDINĀTĀJI, KURUS DRĪKST IZMANTOT, APSTRĀDĀJOT IZEJVIELAS, PĀRTIKAS PRODUKTUS, PĀRTIKAS KOMPONENTUS VAI PĀRTIKAS SASTĀVDAĻAS

I DAĻA

Ekstrakcijas šķīdinātāji, ko var lietot visām vajadzībām, ievērojot labas ražošanas prakses nosacījumus ⁽¹⁾

Nosaukums:

propāns

butāns

etilacetāts

etanols

oglekļa dioksīds

acetons ⁽²⁾

slāpekļa oksīds

⁽¹⁾ Ekstrakcijas šķīdinātājs uzskatāms par izmantotu atbilstoši labas ražošanas praksei, ja tā izmantošanas rezultātā atlieku vai atvasinājumu klātbūtne ir tikai tehniski nenovēršamā daudzumā, kas neapdraud cilvēku veselību.

⁽²⁾ Acetona izmantošana olīvu spiedpalieku eļļas rafinēšanā ir aizliegta.

II DAĻA

Ekstrakcijas šķīdinātāji, kuru lietošanas nosacījumi ir precizēti

Nosaukums	Lietošanas nosacījumi (ekstrakcijas apraksta kopsavilkums)	Maksimāli pieļaujamais atlieku daudzums ekstrahētajā pārtikas produktā vai pārtikas sastāvdaļā
Heksāns ⁽¹⁾	Eļļu un tauku ražošana vai frakcionēšana un kakao sviesta ražošana	1 mg/kg taukos, eļļā vai kakao sviestā
	Attaukotu olbaltumvielu produktu un attaukotu miltu ražošana	10 mg/kg pārtikā, kas satur attaukotos olbaltumvielu produktus un attaukotos miltus 30 mg/kg attaukotos sojas produktos, ko pārdod galapatērētājam
	Attaukotu graudu dīgļišu gatavošana	5 mg/kg attaukotos graudu dīgļišos
Metilacetāts	Kofeīna vai kairinošu vielu un rūgtvielu ekstrakcija no kafijas un tējas	20 mg/kg kafijā vai tējā
	Cukura ražošana no melases	1 mg/kg cukurā
Etilmetilketons ⁽²⁾	Tauku un eļļu frakcionētā destilācija	5 mg/kg taukos vai eļļā
	Kofeīna vai kairinošu vielu un rūgtvielu ekstrakcija no kafijas un tējas	20 mg/kg kafijā vai tējā
Dihlormetāns	Kofeīna vai kairinošu vielu un rūgtvielu ekstrakcija no kafijas un tējas	2 mg/kg grauzdētā kafijā un 5 mg/kg tējā
Metanols	Lieto visos gadījumos	10 mg/kg
Propan-2-ols	Lieto visos gadījumos	10 mg/kg

⁽¹⁾ "Heksāns" nozīmē komerciālu produktu, kas sastāv no acikliskiem, piesātinātiem ogļūdeņražiem, kuros ir seši oglekļa atomi, un kura destilācijas temperatūra ir no 64 °C līdz 70 °C. Heksānu un etilmetilketonu aizliegts lietot kopā.

⁽²⁾ N-heksāna līmenis šajā šķīdinātājā nedrīkstētu pārsniegt 50 mg/kg. Heksānu un etilmetilketonu aizliegts lietot kopā.

III DAĻA

Ekstrakcijas šķīdinātāji, kuru lietošanas nosacījumi ir precizēti

Nosaukums	Maksimāli pieļaujamais atlieku daudzums pārtikas produktā, ar ekstrakcijas šķīdinātāju izmantošanu iegūstot aromatizētājus no dabiskām aromātiskām vielām
Dietilēteris	2 mg/kg
Heksāns ⁽¹⁾	1 mg/kg
Cikloheksāns	1 mg/kg
Metilacetāts	1 mg/kg
Butan-1-ols	1 mg/kg
Butan-2-ols	1 mg/kg
Etilmetilketons ⁽¹⁾	1 mg/kg
Dihlormetāns	0,02 mg/kg
Propan-1-ols	1 mg/kg
1,1,1,2-tetrafluoretāns	0,02 mg/kg

⁽¹⁾ Heksānu un etilmetilketonu aizliegts lietot kopā.

II PIELIKUMS

A DAĻA

**Atceltā direktīva ar tās sekojošo grozījumu sarakstu
(minēti 9. pantā)**

Padomes Direktīva 88/344/EEK
(OV L 157, 24.6.1988., 28. lpp.)

Padomes Direktīva 92/115/EEK
(OV L 409, 31.12.1992., 31. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/52/EK
(OV L 331, 21.12.1994., 10. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/60/EK
(OV L 331, 3.12.1997., 7. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1882/2003
(OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.)

tikai III pielikuma 9. punkts

B DAĻA

**Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos
(minēti 9. pantā)**

Direktīva	Termiņš transponēšanai
88/344/EEK	1991. gada 13. jūnijs
92/115/EEK	a) 1993. gada 1. jūlijs b) 1994. gada 1. janvāris ⁽¹⁾
94/52/EK	1995. gada 7. decembris
97/60/EK	a) 1998. gada 27. oktobris b) 1999. gada 27. aprīlis ⁽²⁾

⁽¹⁾ Saskaņā ar Direktīvas 92/115/EEK 2. panta 1. punktu:

- “Dalībvalstis groza savus normatīvos un administratīvos aktus tā, lai:
- atļautu tirdzniecību ar produktiem, kas atbilst šai direktīvai, vēlākais, 1993. gada 1. jūlijā;
 - aizliegtu tirdzniecību ar produktiem, kas neatbilst šai direktīvai, no 1994. gada 1. janvāra.”

⁽²⁾ Saskaņā ar Direktīvas 97/60/EK panta 2. panta 1. punktu:

- “Dalībvalstis groza savus normatīvos un administratīvos aktus tā, lai:
- atļautu tirdzniecību ar produktiem, kas atbilst Direktīvai 88/344/EEK, kura grozīta ar šo direktīvu, vēlākais līdz 1998. gada 27. oktobrim;
 - aizliegtu tirdzniecību ar produktiem, kas neatbilst Direktīvai 88/344/EEK, kura grozīta ar šo direktīvu, no 1999. gada 27. aprīļa. Tomēr produktus, kas ir laisti tirgū vai marķēti pirms minētās dienas un kas neatbilst Direktīvai 88/344/EEK, var realizēt līdz brīdim, kad krājumi ir beigušies.”

III PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 88/344/EEK	Šī direktīva
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta 3. punkts	1. panta 2. punkts
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	2. panta 2. punkts
2. panta 3. punkts	—
2. panta 4. punkts	2. panta 3. punkts
3. pants	3. pants
4. pants	4. pants
5. pants	5. pants
6. panta 1. punkts	6. panta 1. punkts
6. panta 2. punkts	—
6. panta 3. punkts	—
—	6. panta 2. punkts
—	6. panta 3. punkts
—	6. panta 4. punkts
7. pants	7. pants
8. pants	8. pants
9. pants	—
—	9. pants
—	10. pants
10. pants	11. pants
Pielikums	I pielikums
—	II pielikums
—	III pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/40/EK
(2009. gada 6. maijs)
par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tehniskajām apskatēm
(pārstrādāta versija)
(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 71. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 96/96/EK (1996. gada 20. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tehniskajām apskatēm ⁽³⁾ ir vairākkārt būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Tā kā tajā jāveic jauni grozījumi, skaidrības dēļ būtu lietderīgi attiecīgos noteikumus pārstrādāt.

(2) Atbilstīgi kopējai transporta politikai dažām ceļu satiksmes nozarēm Kopienā būtu jādarbojas ar vislabvēlīgākajiem nosacījumiem, ciktāl tas attiecas uz drošību un konkurences nosacījumiem, kādus pārvaldītājiem piemēro dalībvalstīs.

(3) Ceļu satiksmes pieaugums un tā izraisītais apdraudējumu un traucējumu pieaugums visās dalībvalstīs rada līdzīgas iedabas un nopietnības problēmas, kas saistītas ar drošību.

(4) Apskatēm transportlīdzekļa aprites ciklā vajadzētu būt samērā vienkāršām, ātrām un lētām.

(5) Tāpēc šajā direktīvā iekļauto rādītāju pārbaudēs piemērojamo Kopienas standartu un metožu minimums būtu jānosaka atsevišķās direktīvās.

(6) Atsevišķajās direktīvās noteiktie standarti un metodes ātri jāpielāgo tehnikas attīstībai nolūkā atvieglot tādējādi veicamo pasākumu īstenošanu, un jāievieš procedūra dalībvalstu ciešai sadarbībai ar Komisiju komitejā, kas izveidota, lai Direktīvu par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tehniskajām apskatēm pielāgotu tehnikas attīstībai.

(7) Ņemot vērā iekārtu un metožu dažādību Kopienā, ir grūti noteikt vērtības tādos jautājumos, kā bremžu sistēmu gaisa spiediens un iedarbināšanas laiks.

(8) Visi, kas saistīti ar transportlīdzekļu apskatēm, ir atzinuši, ka apskates metode, un jo īpaši tas, vai apskata noslogotu, daļēji noslogotu vai nenoslogotu transportlīdzekli, var ietekmēt apskates izpildītāju paļāvību uz bremžu sistēmas tehniskās apskates rādītājiem.

(9) Minētā paļāvība būtu jāatjauno, nosakot bremžu spēka references vērtības katram transportlīdzekļa modelim, ņemot vērā dažādus noslogojuma nosacījumus. Šai direktīvai būtu jāparedz iespēja izdarīt apskati šādā režīmā, kas ir alternatīvs apskatei, piemērojot rādītāju minimālās vērtības katrai transportlīdzekļu kategorijai.

(10) Šai direktīvai būtu jāattiecas galvenokārt uz to transportlīdzekļu bremžu sistēmām, kuriem detaļas tipa apstiprinājums ir piešķirts saskaņā ar Padomes Direktīvu 71/320/EEK (1971. gada 26. jūlijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz noteiktu kategoriju mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju bremžu iekārtām ⁽⁵⁾, lai gan ir atzīts, ka dažu tipu transportlīdzekļiem šāds apstiprinājums ir piešķirts saskaņā ar dalībvalstu standartiem, kas var atšķirties no minētās direktīvas prasībām.

(11) Dalībvalstis bremžu apskati var attiecināt arī uz transportlīdzekļiem vai pārbaudāmajiem rādītājiem, uz kuriem šī direktīva neattiecas.

(12) Dalībvalstis var noteikt stingrāku vai biežāku bremžu apskati.

⁽¹⁾ OV C 224, 30.8.2008., 66. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 23. septembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 30. marta Lēmums.

⁽³⁾ OV L 46, 17.2.1997., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Sk. III pielikuma A daļu.

⁽⁵⁾ OV L 202, 6.9.1971., 37. lpp.

- (13) Šīs direktīvas mērķis ir uzturēt zemu emisijas līmeni visā transportlīdzekļa izmantošanas laikā, regulāri pārbaudot emisiju un nodrošinot, ka līdz attiecīgai tehniskai pilnveidošanai izņem no ekspluatācijas transportlīdzekļus, kas ir lieli piesārņotāji.
- (14) Nepareizs regulējums un nepietiekama apkope ir kaitīga ne tikai motoram, bet arī videi, jo palielinās piesārņojums un degvielas patēriņš. Ir svarīgi attīstīt videi nekaitīgu transportu.
- (15) Kompresijas aizdedzes motoru (dīzeļmotoru) izplūdes dūmu blīvuma mērījumu uzskata par pietiekamu transportlīdzekļa tehniskās apkopes stāvokļa rādītāju, ciktāl tas attiecas uz emisiju.
- (16) No dzirksteļaiždedzes (benzīna) motoru izpūtēja izplūstošā oglekļa oksīda mērījumu, kas izdarīts, motoram darbojoties tukšgaitā, uzskata par pietiekamu transportlīdzekļa tehniskā stāvokļa rādītāju, ciktāl tas attiecas uz emisiju.
- (17) Ir ļoti iespējams, ka to transportlīdzekļu skaits, kuri neregulāras apkopes dēļ neiztur izplūdes emisijas pārbaudes, var būt liels.
- (18) Transportlīdzekļiem ar benzīna motoriem, attiecībā uz kuriem tipa apstiprinājuma standartos ir norādīts, ka tie jāapriko ar tādām augsta līmeņa izplūdes kontroles sistēmām kā trīskomponentu katalītiskie neutralizatori, kurus vada ar lambda zondi, regulāro izplūdes pārbaūžu standartiem jābūt stingrākiem nekā tiem, ko piemēro parastiem transportlīdzekļiem.
- (19) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/69/EK (1998. gada 13. oktobris), kas attiecas uz pasākumiem pret gaisa piesārņošanu, kuru rada emisija no mehāniskajiem transportlīdzekļiem⁽¹⁾, ir prasība no 2000. gada ieviest transportlīdzeklī atrodošas diagnostikas (OBD) sistēmas vieglajām benzīnmotora automašīnām un vieglajām komerciālajām benzīnmotora automašīnām, lai kontrolētu transportlīdzekļa izmešu kontroles sistēmas darbību. Līdzīgi no 2003. gada prasība pēc OBD sistēmām attiecas arī uz jauniem dīzeļmotoru transportlīdzekļiem.
- (20) Dalībvalstis vajadzības gadījumā šo direktīvu var neattiecināt uz dažiem transportlīdzekļiem, kas uzskatāmi par vēsturiskiem. Tās var arī ieviest pašas savus standartus šādu transportlīdzekļu apskatei. Tādas tiesības tomēr nedrīkst būt par cēloni tam, ka dalībvalstis minētajiem transportlīdzekļiem piemēro stingrākus standartus nekā tos, kuri tiem ir sākotnēji paredzēti.
- (21) Ir pieejamas vienkāršas, parastas diagnostikas sistēmas, ar ko pārbaudes organizācijas var pārbaudīt lielāko daļu uzstādīto ātruma ierobežotāju. Lai pārbaudītu transportlīdzekļus, ko nevar pārbaudīt ar šādām viegli pieejamām diagnostikas ierīcēm, iestādēm būs jāizmanto aprīkojums, kuru var iegūt no oriģinālā transportlīdzekļa izgatavotāja, vai jāparedz tas, ka ir pieņemama attiecīga izziņa par testu no transportlīdzekļa izgatavotāja vai tā pilnvarotas organizācijas.
- (22) Būtu jāatvieglo to transportlīdzekļu ātruma ierobežotāja darbības pareizības periodiskās pārbaudes, kas aprīkoti ar jaunām reģistrācijas kontrolierīcēm (digitālo tahogrāfu) saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 (1998. gada 24. septembris), ar kuru groza Regulu (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, un Direktīvu 88/599/EEK attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Regulas (EEK) Nr. 3821/85 piemērošanu⁽²⁾. Jaunus transportlīdzekļus ar šādām ierīcēm aprīko kopš 2003. gada.
- (23) Tehniskās prasības, kas attiecas uz taksometriem un ātrās medicīniskās palīdzības automašīnām, ir līdzīgas tām, kuras attiecas uz privātajām automašīnām. Līdz ar to pārbaudāmie rādītāji var būt līdzīgi, lai gan apskašu biežums atšķiras.
- (24) Katrai dalībvalstij tās jurisdikcijā esošajā teritorijā jānodrošina tehnisko apskašu metodiski pareiza izpilde augstā līmenī.
- (25) Komisijai būtu jāpārlicinās par šīs direktīvas praktisko piemērošanu.
- (26) Ņemot vērā to, ka veicamās darbības mērķus – proti, panākt tehnisko apskašu noteikumu saskaņošanu, novērst autopārvadātāju konkurences izkropļojumus un garantēt transportlīdzekļu pareizu pārbaudi un apkopi – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tādēļ, ņemot vērā darbības apjomu, minētos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (27) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽³⁾.

(1) OV L 350, 28.12.1998., 1. lpp.

(2) OV L 274, 9.10.1998., 1. lpp.

(3) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

(28) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro noteikt atsevišķus obligātos pārbaūžu standartus un metodes, kā arī tos pielāgot tehnikas attīstībai. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

(29) Šī direktīva nedrīkstētu iespaidot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem, kad tām attiecīgās direktīvas jātransponē savos tiesību aktos, kā izklāstīts III pielikuma B daļā,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

1. Katrā dalībvalstī tajā reģistrētajiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem un to piekabēm un puspiekabēm periodiski veic tehniskās apskates saskaņā ar šo direktīvu.

2. Tehnisko apskašu biežums ir noteikts un pārbaudāmo transportlīdzekļu kategoriju, un pārbaudāmo rādītāju saraksts ir iekļauts I un II pielikumā.

2. pants

Tehniskās apskates, kas paredzētas šajā direktīvā, veic dalībvalsts vai publiskā struktūra, kurai valsts uzticējusi šo uzdevumu, vai struktūras vai uzņēmumi, kas izraudzīti šim nolūkam un kas ir tiešā valsts uzraudzībā, tostarp attiecīgi pilnvarotas privātas struktūras. Jo īpaši, ja uzņēmumos, kas ir transportlīdzekļu apskates centri, arī remontē mehāniskos transportlīdzekļus, dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu transportlīdzekļu apskates objektivitāti un augstu kvalitāti.

3. pants

1. Dalībvalstis veic pasākumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai varētu pierādīt, ka transportlīdzeklis ir sekmīgi izgājis tehnisko apskati, kas atbilst vismaz šīs direktīvas noteikumiem.

Par šiem pasākumiem informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

2. Pierādījumus, kas citā dalībvalstī izdoti, lai pierādītu, ka attiecīgajā dalībvalstī reģistrētam mehāniskajam transportlīdzeklim un tā piekabei vai puspiekabei ir sekmīgi nokārtota tehniskā apskate, kas atbilst vismaz šīs direktīvas noteikumiem, visas dalībvalstis atzīst tā, it kā tās pašas būtu izdekušas šos pierādījumus.

3. Dalībvalstis, cik iespējams, piemēro atbilstīgas procedūras, lai konstatētu, vai to teritorijā reģistrēto transportlīdzekļu bremžu darbības rādītāji atbilst šajā direktīvā noteiktajam prasībām.

II NODAĻA

IZŅĒMUMI

4. pants

1. Dalībvalstīm ir tiesības šo direktīvu neattiecināt uz transportlīdzekļiem, kas pieder bruņotajiem spēkiem, likumības un kārtības sargāšanas spēkiem un ugunsdzēsības dienestam.

2. Pēc apspriešanās ar Komisiju dalībvalstis var neattiecināt šo direktīvu vai attiecināt īpašus noteikumus uz dažiem transportlīdzekļiem, ko darbina vai ekspluatē ārkārtas apstākļos, un uz transportlīdzekļiem, kurus nekad vai gandrīz nekad neekspluatē uz publiskām automaģistrālēm, tostarp uz transportlīdzekļiem ar vēsturisku vērtību, kas izgatavoti pirms 1960. gada 1. janvāra vai kas uz laiku izņemti no apgrozības.

3. Pēc apspriešanās ar Komisiju dalībvalstis var noteikt pašas savus apskates standartus transportlīdzekļiem, ko uzskata par vēsturiskiem.

5. pants

Neskarot I un II pielikumu, dalībvalstis var:

- a) paredzēt pirmās obligātās tehniskās apskates dienu pirms šajā direktīvā noteiktā termiņa un attiecīgā gadījumā prasīt, lai transportlīdzeklim tiek veikta apskate pirms reģistrācijas;
- b) saīsināt intervālu starp divām secīgām obligātajām tehnikajām apskatēm;
- c) noteikt, ka papildu aprīkojuma apskate ir obligāta;
- d) noteikt lielāku pārbaudāmo rādītāju skaitu;
- e) attiecināt prasību veikt periodiskas apskates arī uz citu kategoriju transportlīdzekļiem;
- f) noteikt īpašas papildu pārbaudes;
- g) uz to teritorijā reģistrētiem transportlīdzekļiem attiecināt augstākas bremzēšanas efektivitātes minimālos standartus nekā II pielikumā noteiktie un iekļaut pārbaudi transportlīdzekļiem ar lielāku noslogojumu, ja tādas prasības nepārsniedz tās prasības, kas paredzētas transportlīdzekļa sākotnējā tipa apstiprinājumā.

III NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

6. pants

1. Komisija pieņem atsevišķas direktīvas, kas vajadzīgas, lai noteiktu minimālos standartus un metodes II pielikumā iekļauto rādītāju pārbaudei, kā arī pieņem jebkurus grozījumus, kas vajadzīgi, lai standartus un metodes pielāgotu tehnikas attīstībai.

2. Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 7. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

7. pants

1. Komisijai palīdz Direktīvas par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tehniskajām apskatēm pielāgošanas tehnikas attīstībai komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

8. pants

Ne vēlāk kā trīs gadus pēc ātruma ierobežošanas ierīču regulāro apskau ieviešanas Komisija pārlicinās, vai, pamatojoties uz gūto pieredzi, noteiktās apskates ir pietiekamas, lai konstatētu ātruma ierobežošanas ierīču bojājumus un to, vai ar tām izdarītas manipulācijas, un vai jāgroza attiecīgie noteikumi.

9. pants

Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

10. pants

Atceļ Direktīvu 96/96/EK, kā tā grozīta ar III pielikuma A daļā norādītajiem aktiem, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz III pielikuma B daļā izklāstītajiem termiņiem, kad tām attiecīgās direktīvas jātransponē savos tiesību aktos.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu IV pielikumā.

11. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

12. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 6. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. KOHOUT

I PIELIKUMS

TRANSPORTLĪDZEKĻU KATEGORIJAS, UZ KURĀM ATTIECAS TEHNISKĀS APSKATES, UN APSKAŠU BIEŽUMS

Transportlīdzekļu kategorijas	Apskašu biežums
1. Mehāniskie transportlīdzekļi, kurus izmanto pasažieru pārvadāšanai un kuros ir vairāk par astoņām sēdvietām, neskaitot vadītāja sēdvietu.	Vienu gadu pēc dienas, kad transportlīdzeklis ir pirmo reizi izmantots, un turpmāk katru gadu.
2. Mehāniskie transportlīdzekļi, kurus izmanto kravu pārvadāšanai un kuru pilna masa pārsniedz 3 500 kg.	Vienu gadu pēc dienas, kad transportlīdzeklis ir pirmo reizi izmantots, un turpmāk katru gadu.
3. Piekabes un puspiekabes, kuru maksimālā atļautā masa pārsniedz 3 500 kg.	Vienu gadu pēc dienas, kad transportlīdzeklis ir pirmo reizi izmantots, un turpmāk katru gadu.
4. Taksometri, ātrās medicīniskās palīdzības automašīnas.	Vienu gadu pēc dienas, kad transportlīdzeklis ir pirmo reizi izmantots, un turpmāk katru gadu.
5. Mehāniskie transportlīdzekļi, kuriem ir vismaz četri riteņi un kurus parasti izmanto kravu autopārvadājumiem, un kuru maksimālā atļautā masa nepārsniedz 3 500 kg, izņemot lauksaimniecības traktoros un mašīnas.	Četrus gadus pēc dienas, kurā transportlīdzeklis ir pirmo reizi izmantots, un turpmāk reizi divos gados.
6. Mehāniskie transportlīdzekļi, kuriem ir vismaz četri riteņi un kurus izmanto pasažieru pārvadāšanai, un kuros nav vairāk par astoņām sēdvietām, neskaitot vadītāja sēdvietu.	Četrus gadus pēc dienas, kurā transportlīdzeklis ir pirmo reizi izmantots, un turpmāk reizi divos gados.

Pārbaudāmie rādītāji	Bojājuma cēloņi
1.1.19. Palēninātāja sistēma (ja tāda ir vai tādai jābūt)	<ul style="list-style-type: none"> — nestabili savienotāji vai stiprinājumi — bojājums
1.2. Darba bremzes darbība un efektivitāte	
1.2.1. Darbība (pakāpeniski palielinot līdz maksimālajai piepūlei)	<ul style="list-style-type: none"> — nepietiekams bremzēšanas spēks uz vienu vai vairākiem riteņiem — bremzēšanas spēks no kāda riteņa ir mazāks par 70 % no lielākā bremzēšanas spēka, kāds reģistrēts citam ritenim uz tās pašas ass; pārbaudot bremzes uz ceļa, transportlīdzeklis pārmērīgi novirzās no taisnas līnijas — bremzēšanas spēks nemainās pakāpeniski (rāviens) — kāda riteņa bremžu darbības nenormāla aizkavēšanās — bremzēšanas spēka pārmērīgas svārstības, ko rada deformēti diski vai ovāli trumuļi
1.2.2. Efektivitāte	<ul style="list-style-type: none"> — bremzēšanas koeficients attiecībā pret pilnu masu vai puspiekabēm, ja iespējams, uz vienas ass atļauto slodžu summa ir mazāka par šeit norādīto: bremzēšanas efektivitātes minimums 1. kategorija – 50 % ⁽¹⁾ 2. kategorija – 43 % ⁽²⁾ 3. kategorija – 40 % ⁽³⁾ 4. kategorija – 50 % 5. kategorija – 45 % ⁽⁴⁾ 6. kategorija – 50 % — vai — bremzēšanas spēks ir mazāks par references vērtībām, ja transportlīdzekļa izgatavotājs ir norādījis attiecīgās vērtības uz vienas ass ⁽⁵⁾
1.3. Papildus (avārijas) bremžu darbība un efektivitāte (ja to nodrošina atsevišķa sistēma)	
1.3.1. Darbības rādītāji	<ul style="list-style-type: none"> — bremze nedarbojas vienā pusē — kāda riteņa bremzēšanas spēks ir mazāks par 70 % no lielākā bremzēšanas spēka, kāds reģistrēts citam ritenim uz tās pašas ass — efektivitātes maiņa nav pakāpeniska (rāviens) — piekabēm nedarbojas automātiskā bremžu sistēma
1.3.2. Efektivitāte	<ul style="list-style-type: none"> — visu kategoriju transportlīdzekļiem bremzēšanas koeficients ir mazāks par 50 % ⁽⁶⁾ no darba bremzes darbības efektivitātes rādītājiem, kas noteikti 1.2.2. punktā atkarībā no pilnas masas, vai puspiekabēm, ņemot vērā summu, ko veido uz vienas ass atļautās slodzes
1.4. Stāvbremzes darbības rādītāji un efektivitāte	
1.4.1. Darbības rādītāji	<ul style="list-style-type: none"> — bremze nedarbojas vienā pusē
1.4.2. Efektivitāte	<ul style="list-style-type: none"> — visu kategoriju transportlīdzekļiem bremzēšanas koeficients ir mazāks par 16 % attiecībā pret transportlīdzekļa pilnu masu vai mehāniskajiem transportlīdzekļiem – mazāks par 12 % attiecībā pret transportlīdzekļu sastāva pilnu masu, izvēloties lielāko no minētajām vērtībām
1.5. Palēninātājs vai motora bremžu sistēmas darbības rādītāji	<ul style="list-style-type: none"> — efektivitāte nemainās pakāpeniski (palēninātājs) — bojājums

<i>Pārbaudāmie rādītāji</i>	<i>Bojājuma cēloņi</i>
1.6. Bremžu pretbloķēšana	— pretbloķēšanas signālierīces darbības traucējumi — bojājums

- (¹) 48 % 1. kategorijas transportlīdzekļiem, kas nav aprīkoti ar pretbloķēšanas sistēmu vai kam tipa apstiprinājums piešķirts līdz 1991. gada 1. oktobrim (dienai, kad aizliedza pirmo reizi laist apgrozībā bez EK detaļas tipa apstiprinājuma) (Direktīva 71/320/EEK).
- (²) 45 % transportlīdzekļiem, kas reģistrēti pēc 1988. gada vai pēc dienas, kad sāka piemērot Direktīvu 71/320/EEK, saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, izvēloties jaunāko.
- (³) 43 % puspiekabēm un piekabēm ar sakabes stieni, kas reģistrētas pēc 1988. gada vai pēc dienas, kad sāka piemērot Direktīvu 71/320/EEK, saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, izvēloties jaunāko.
- (⁴) 50 % 5. kategorijas transportlīdzekļiem, kas reģistrēti pēc 1988. gada vai pēc dienas, kad sāka piemērot Direktīvu 71/320/EEK, saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, izvēloties jaunāko.
- (⁵) Transportlīdzekļa ass references vērtība ir ņūtonos izteikts bremzēšanas spēks, kāds vajadzīgs, lai sasniegtu minēto bremžu spēku atbilstīgi transportlīdzekļa konkrētajam svaram.
- (⁶) Tā kā uz sekundāro bremžu darbības rādītāju neattiecas Direktīva 71/320/EEK, tad 2. un 5. kategorijas transportlīdzekļu minimālajam sekundārajam bremžu darbības rādītājam jābūt 2,2 m/s².

1., 2. UN 3. KATEGORIJAS TRANSPORTLĪDZEKĻI	4., 5. UN 6. KATEGORIJAS TRANSPORTLĪDZEKĻI
2. Stūres mehānisms un stūres rats	2. Stūres mehānisms
2.1. Mehāniskais stāvoklis	2.1. Mehāniskais stāvoklis
2.2. Stūres rats	2.2. Stūres brīvgājiens
2.3. Stūres brīvgājiens	2.3. Stūres mehānisma sistēmas stiprinājums
2.4. Stūres rata gultņi	
3. Redzamība	3. Redzamība
3.1. Redzes lauks	3.1. Redzes lauks
3.2. Stikla stāvoklis	3.2. Stikla stāvoklis
3.3. Atpakaļskata spoguļi	3.3. Atpakaļskata spoguļi
3.4. Vējstikla tīrītāji	3.4. Vējstikla tīrītāji
3.5. Stikla apskaloņi	3.5. Stikla apskaloņi
4. Lampas, atstarotāji un elektroiekārta	4. Apgaismes iekārtas
4.1. Tālās un tuvās gaismas priekšējie lukturi	4.1. Tālās un tuvās gaismas priekšējie lukturi
4.1.1. Stāvoklis un darbība	4.1.1. Stāvoklis un darbība
4.1.2. Centrējums	4.1.2. Centrējums
4.1.3. Slēdži	4.1.3. Slēdži
4.1.4. Redzamības efektivitāte	
4.2. Sānu gabarītgaismas lukturi un kontūrgaismu lukturi	4.2. Šādu vienību stāvoklis un darbība, lēcu stāvoklis, krāsu un redzamības efektivitāte:

1., 2. UN 3. KATEGORIJAS TRANSPORTLĪDZEKĻI	4., 5. UN 6. KATEGORIJAS TRANSPORTLĪDZEKĻI
<p>4.2.1. Stāvoklis un darbība</p> <p>4.2.2. Krāsa un redzamības efektivitāte</p> <p>4.3. Bremžu signāllukturi</p> <p>4.3.1. Stāvoklis un darbība</p> <p>4.3.2. Krāsu un redzamības efektivitāte</p>	<p>4.2.1. Sānu un pakaļējie gabarītgaismas lukturi</p> <p>4.2.2. Bremžu signāllukturi</p> <p>4.2.3. Virzienrādītāji</p> <p>4.2.4. Atpakaļgaitas lukturi</p> <p>4.2.5. Miglas lukturi</p> <p>4.2.6. Pakaļējās numura zīmes apgaismojuma lukturi</p> <p>4.2.7. Pakaļējie atstarotāji</p> <p>4.2.8. Avārijas brīdinājuma lukturi</p>
<p>4.4. Virzienrādītāji</p> <p>4.4.1. Stāvoklis un darbība</p> <p>4.4.2. Krāsa un redzamības efektivitāte</p> <p>4.4.3. Slēdži</p> <p>4.4.4. Mirgošanas frekvence</p>	
<p>4.5. Priekšējie un pakaļējie miglas lukturi</p> <p>4.5.1. Novietojums</p> <p>4.5.2. Stāvoklis un darbība</p> <p>4.5.3. Krāsa un redzamības efektivitāte</p>	
<p>4.6. Atpakaļgaitas lukturi</p> <p>4.6.1. Stāvoklis un darbība</p> <p>4.6.2. Krāsa un redzamības efektivitāte</p>	

1., 2. UN 3. KATEGORIJAS TRANSPORTLĪDZEKĻI	4., 5. UN 6. KATEGORIJAS TRANSPORTLĪDZEKĻI
4.7. Pakaļējās numura zīmes apgaismojuma lukturi	
4.8. Pakaļējie atstarotāji — stāvoklis un krāsa	
4.9. Signalizatori	
4.10. Elektriskie savienojumi starp velkošo transportlīdzekli un piekabi vai puspiekabi	
4.11. Elektriskie vadi	
5. Asis, riteņi, riepas, balstiekārta	5. Asis, riteņi, riepas, balstiekārta
5.1. Asis	5.1. Asis
5.2. Riteņi un riepas	5.2. Riteņi un riepas
5.3. Balstiekārta	5.3. Balstiekārta
6. Šasija un uz šasijas stiprinātas detaļas	6. Šasija un uz šasijas stiprinātas detaļas
6.1. Šasija vai rāmis un stiprinājumi	6.1. Šasija vai rāmis un stiprinājumi
6.1.1. Vispārīgais stāvoklis	6.1.1. Vispārīgais stāvoklis
6.1.2. Izplūdes caurules un klusinātāji	6.1.2. Izplūdes caurules un klusinātāji
6.1.3. Degvielas tvertne vai caurules	6.1.3. Degvielas tvertne vai caurules
6.1.4. Pakaļējās aizsargierīces ģeometriskās īpašības un stāvoklis kravas automašīnām	6.1.4. Rezerves riteņa balsts
6.1.5. Rezerves riteņa balsts	6.1.5. Jūgmehānisma drošība (ja tāds ir)
6.1.6. Jūgmehānisms velkošajiem transportlīdzekļiem, piekabēm un puspiekabēm	
6.2. Kabīne un virsbūve	6.2. Virsbūve
6.2.1. Vispārīgais stāvoklis	6.2.1. Konstruktijas stāvoklis
6.2.2. Stiprinājums	6.2.2. Durvis un slēdži
6.2.3. Durvis un slēdži	
6.2.4. Grīda	
6.2.5. Vadītāja sēdekļis	
6.2.6. Kāpši	
7. Cits aprīkojums	7. Cits aprīkojums
7.1. Drošības jostas	7.1. Vadītāja sēdekļa stiprinājums
7.2. Ugunsdzēsamais aparāts	7.2. Akumulatora stiprinājums
7.3. Slēdži un pretaizdzīšanas ierīce	7.3. Skaņas signālierīce
7.4. Brīdinājuma trijstūris	7.4. Brīdinājuma trijstūris
7.5. Pirmās palīdzības piederumi	7.5. Drošības jostas
7.5.1. Stiprinājuma drošība	
7.5.3. Darbība	7.5.2. Jostu stāvoklis
7.6. Riteņa atbalstķīlis (atbalstķīļi)	
7.7. Skaņas signālierīce	

1., 2. UN 3. KATEGORIJAS TRANSPORTLĪDZEKĻI	4., 5. UN 6. KATEGORIJAS TRANSPORTLĪDZEKĻI
7.8. Spidometrs	
7.9. Tahogrāfs (vai ir un vai plombas nav bojātas) — pārbauda tahogrāfa plates derīgumu, ja to prasa Regula (EEK) Nr. 3821/85 ⁽¹⁾ — šaubu gadījumā pārbauda, vai riepu nominālā aploce vai lielums atbilst datiem tahogrāfa platē — ja iespējams, pārbauda, vai tahogrāfa plombas un, ja vajadzīgs, citi līdzekļi, kas paredzēti tahogrāfa aizsardzībai pret negodīgām manipulācijām, nav bojāti	
7.10. Ātruma ierobežošanas ierīce — ja iespējams, pārbauda, vai ātruma ierobežotājs ir uzstādīts saskaņā ar prasībām, kas noteiktas Direktīvā 92/6/EEK ⁽²⁾ — pārbauda ātruma ierobežotāja plates derīgumu — ja iespējams, pārbauda, vai nav bojātas ātruma ierobežotāja plombas un, attiecīgi, citi līdzekļi, kas paredzēti ātruma ierobežotāja aizsardzībai pret negodīgām manipulācijām — gadījumā, ja ir iespējams, pārbaudīt, vai ātruma ierobežošanas ierīce neļauj Direktīvas 92/6/EEK 2. un 3. pantā minētajiem transportlīdzekļiem pārsniegt norādītos lielumus	
8. Traucējumi	8. Traucējumi
8.1. Troksnis	8.1. Troksnis

(1) Padomes Regula (EEK) Nr. 3821/85 (1985. gada 20. decembris) par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā (OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.).

(2) Padomes Direktīva 92/6/EEK (1992. gada 10. februāris) par ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu un izmantošanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos Kopienā (OV L 57, 2.3.1992., 27. lpp.).

1., 2., 3., 4., 5. UN 6. KATEGORIJAS TRANSPORTLĪDZEKĻI

8.2. Izplūdes gāzu emisija

8.2.1. Mehāniskie transportlīdzekļi, kas aprīkoti ar dzirksteļzādzdedzes motoriem un kurus darbina ar benzīnu:

- a) ja izplūdes gāzu emisiju nekontrolē ar uzlabotu emisijas kontroles sistēmu, piemēram, trīskomponentu katalītisko neitralizatoru, ko kontrolē ar lambda zondi, tad veic:

1. Izplūdes sistēmas vizuālo apskati, lai pārbaudītu, vai tā ir pilnīga, apmierinošā stāvoklī un tai nav noplūžu.
2. Ikvienas emisijas kontroles iekārtas, kuru uzmontējis ražotājs, vizuālo apskati, lai pārbaudītu, vai tā ir pilnīga, apmierinošā stāvoklī un tai nav noplūžu.

Pēc pietiekami ilgās motora sagatavošanas (ņemot vērā transportlīdzekļa ražotāja ieteikumus) oglekļa oksīda (CO) saturu izplūdes gāzēs mēra, kad motors strādā brīvgaitā (bez slodzes).

Maksimālā pieļaujamā CO koncentrācija izplūdes gāzēs ir tāda, kādu noteicis transportlīdzekļa izgatavotājs. Ja šī informācija nav pieejama vai arī ja dalībvalstu kompetentās iestādes nolemj neizmantojot to kā atsauci, tad CO saturs nedrīkst pārsniegt:

- i) transportlīdzekļiem, kas reģistrēti vai pirmoreiz nodoti ekspluatācijā laika posmā starp dienu, kad dalībvalstis noteica, ka transportlīdzekļiem jāatbilst Direktīvai 70/220/EEK ⁽¹⁾, un 1986. gada 1. oktobri: CO – 4,5 tilpuma procentus;

(1) Padomes Direktīva 70/220/EEK (1970. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai novērstu gaisa piesārņošanu, kuru rada gāzu izplūde no mehānisko transportlīdzekļu dzirksteļzādzdedzes motoriem (OV L 76, 6.4.1970., 1. lpp.).

- ii) transportlīdzekļiem, kas reģistrēti vai pirmoreiz nodoti ekspluatācijā pēc 1986. gada 1. oktobra – 3,5 tilpuma procentus;
- b) ja izplūdes gāzu emisiju kontrolē ar uzlabotu emisijas kontroles sistēmu, piemēram, trīskomponentu katalītisko neitralizatoru, ko kontrolē ar lambda zondi, tad veic:

1. Izplūdes sistēmas vizuālo apskati, lai pārbaudītu, vai tā ir pilnīga, apmierinošā stāvoklī un tai nav noplūžu.
2. Ikvienas emisijas kontroles iekārtas, kuru uzmontējis ražotājs, vizuālo apskati, lai pārbaudītu, vai tā ir pilnīga, apmierinošā stāvoklī un tai nav noplūžu.
3. Transportlīdzekļa emisijas kontroles sistēmas efektivitātes noteikšanu, mērot lambda vērtību un CO saturu izplūdes gāzēs saskaņā ar 4. punktu vai procedūram, kuras ir ieteikuši ražotāji un kuras ir apstiprinātas tipa apstiprināšanas laikā. Katra testa gadījumā motors ir sagatavots atbilstoši transportlīdzekļa ražotāju ieteikumiem.
4. Pa izplūdes cauruli izvadītās emisijas robežvērtības.

Maksimālā pieļaujamā CO koncentrācija izplūdes gāzēs ir tāda, kādu noteicis transportlīdzekļa izgatavotājs.

Ja šī informācija nav pieejama, tad maksimāli pieļaujamais CO saturs nedrīkst pārsniegt:

- i) mērījumi, motoram darbojoties brīvgaitas režīmā:

Maksimālais pieļaujamais CO saturs izplūdes gāzēs nedrīkst pārsniegt 0,5 tilpuma procentus un transportlīdzekļu gadījumā, kuru tips ir ticis apstiprināts atbilstoši robežvērtībām, kas minētas Direktīvas 70/220/EEK I pielikuma 5.3.1.4. punkta tabulas A vai B rindā, maksimālais CO saturs nedrīkst pārsniegt 0,3 tilpuma procentus. Ja atbilstība Direktīvai 70/220/EEK nav iespējama, tad iepriekš minētos noteikumus piemēro transportlīdzekļiem, kuri reģistrēti vai pirmoreiz nodoti ekspluatācijā pēc 2002. gada 1. jūlija;

- ii) mērījumi, motoram darbojoties brīvgaitā (bez slodzes), pie motora apgriezību skaita vismaz $2\ 000\ \text{min}^{-1}$:

CO saturs: maksimāli 0,3 tilpuma procenti, bet transportlīdzekļu gadījumā, kuru tips ir ticis apstiprināts atbilstoši robežvērtībām, kas minētas Direktīvas 70/220/EEK I pielikuma 5.3.1.4. punkta tabulas A vai B rindā, maksimālais CO saturs nedrīkst pārsniegt 0,2 tilpuma procentus. Ja atbilstība Direktīvai 70/220/EEK nav iespējama, tad iepriekš minētos noteikumus piemēro transportlīdzekļiem, kuri reģistrēti vai pirmoreiz nodoti ekspluatācijā pēc 2002. gada 1. jūlija.

Lambda: $1 \pm 0,03$ vai saskaņā ar ražotāja specifikācijām;

- iii) mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kas aprīkoti ar iebūvētām diagnostikas sistēmām (OBD) atbilstoši Direktīvai 70/220/EEK dalībvalstis alternatīvi i) punktā noteiktajam testam drīkst noteikt izplūdes sistēmas darbības pareizību, attiecīgi nolasot OBD ierīces rādījumu un vienlaicīgi pārbaudot OBD sistēmas darbības pareizību.

8.2.2. Mehāniskie transportlīdzekļi, kas aprīkoti ar kompresijas aizdedzes motoriem (dīzeļmotoru):

- a) izplūdes gāzu dūmainība brīvā paātrinājuma laikā (bez slodzes no brīvgaitas stāvokļa līdz atslēgšanās ātrumam) jāmēra, kad pārnēsūmkārbas svira atrodas neitrālā pozīcijā un kad ir ieslēgts sajūgs;
- b) transportlīdzekļa iepriekšēja sagatavošana:

1. Transportlīdzekļus var testēt bez iepriekšējas sagatavošanas, taču drošības apsvērumu dēļ jāpārbauda, vai motors ir silts un tā mehāniskais stāvoklis ir apmierinošs.
2. Izņemot d) apakšpunkta 5. daļā minēto, nevienam transportlīdzekli nenoraida, ja vien nav veikta iepriekšēja sagatavošana atbilstīgi turpmāk minētajām prasībām:

- i) motors ir pilnīgi silts, ja tā eļļas temperatūra, kas eļļas līmeņa dziļummēra atverē ir izmērīta ar zondi, ir vismaz $80\ ^\circ\text{C}$, vai arī ierastā darba temperatūrā, ja izmērītā temperatūra ir zemāka, un līdzvērtīgai jābūt motora bloka temperatūrai, kas noteikta pēc infrasarkanā starojuma līmeņa. Ja transportlīdzekļa konfigurācijas dēļ šis mērījums nav iespējams, motora normālu darba temperatūru var panākt ar citiem līdzekļiem, piemēram, darbinot motora dzesējošo ventilatoru;

- ii) izplūdes sistēmu iztīra, izmantojot vismaz trīs brīvā paātrinājuma ciklus vai kādu līdzvērtīgu metodi;

- c) pārbaudes metode:

1. Ikvienas emisijas kontroles iekārtas, kuru uzmontējis ražotājs, vizuālā apskate, lai pārbaudītu, vai tā ir pilnīga, apmierinošā stāvoklī un tai nav noplūžu.
2. Pirms katra brīvā paātrinājuma cikla sākšanas motoram un jebkuram uzstādītajam turbokompresoram jādarbojas brīvgaitā. Tas nozīmē, ka lieljaudas dīzeļmotoriem pēc gāzes pedāļa atlaišanas jānogaida vismaz 10 sekundes.

3. Katra brīvā paātrinājuma cikla sākšanai gāzes pedālis pilnībā jānospiež ātri un vienmērīgi (ne ilgāk kā vienu sekundi), bet bez spēka, lai no augstspiediena sūkņa panāktu maksimālo padevi.
4. Katra brīvā paātrinājuma cikla laikā motors pirms gāzes pedāļa atlaišanas sasniedz atslēgšanās ātrumu vai – transportlīdzekļiem ar automātisko pārnesumkārbu – ražotāja norādīto ātrumu, vai arī, ja šie dati nav pieejami, tad divas trešdaļas no atslēgšanās ātruma. To var pārbaudīt, piemēram, kontrolējot motora apgriezienu skaitu vai paredzot pietiekamu laiku starp pirmo gāzes pedāļa nospiešanu un atlaišanu, kam I pielikumā minēto 1. un 2. kategorijas transportlīdzekļu gadījumā jābūt vismaz divām sekundēm;

d) robežvērtības:

1. Koncentrācijas līmenis nedrīkst pārsniegt līmeni, kas norādīts uz plāksnītes, atbilstoši Direktīvai 72/306/EEK⁽¹⁾.
2. Ja šī informācija nav pieejama vai arī ja dalībvalstu kompetentās iestādes nolemj neizmantot to kā atsauci, tad koncentrācijas līmenis nedrīkst pārsniegt to līmeni, kuru noteicis ražotājs, vai arī absorbcijas koeficienta robežvērtības, kuras ir šādas:

maksimālais absorbcijas koeficients:

— dīzeļmotoriem bez turbopūtes = $2,5 \text{ m}^{-1}$,

— dīzeļmotoriem ar turbopūti = $3,0 \text{ m}^{-1}$,

— $1,5 \text{ m}^{-1}$ robežvērtību piemēro turpmāk minētajiem transportlīdzekļiem, kuri ir tipa apstiprināti atbilstoši robežvērtībām, kuras norādītas:

- a) Direktīvas 70/220/EEK I pielikuma 5.3.4.1. punkta tabulas B rindā (Mazjaudas transportlīdzekļu dīzeļmotori – Euro 4);
- b) Direktīvā 88/77/EEK⁽²⁾ I pielikuma 6.2.1. punkta tabulu B1 rindā (Lieljaudas transportlīdzekļu dīzeļmotori – Euro 4);
- c) Direktīvas 88/77/EEK I pielikuma 6.2.1. punkta tabulu B2 rindā (Lieljaudas transportlīdzekļu dīzeļmotori – Euro 5);
- d) Direktīvas 88/77/EEK I pielikuma 6.2.1. punkta tabulu C rindā (Lieljaudas transportlīdzekļi – EEV);

vai robežvērtībām turpmākajos grozījumos Direktīvai 70/220/EEK vai robežvērtībām turpmākajos grozījumos Direktīvai 88/77/EEK, vai līdzvērtīgām robežvērtībām, ja tiek lietota tāda iekārta, kas atšķiras no tās, kura tika lietota EK tipa apstiprināšanā.

Ja atbilstība Direktīvas 70/220/EEK I pielikuma 5.3.1.4. punktam vai Direktīvas 88/77/EEK I pielikuma 6.2.1. punktam nav iespējama, tad iepriekš minētos noteikumus piemēro transportlīdzekļiem, kuri reģistrēti vai pirmoreiz nodoti ekspluatācijā pēc 2008. gada 1. jūlija.

3. Transportlīdzekļi, kas reģistrēti vai nodoti ekspluatācijā līdz 1980. gada 1. janvārim, ir atbrīvoti no šīm prasībām.
4. Transportlīdzekļus noraida tikai tad, ja vismaz pēdējo triju brīvā paātrinājuma ciklu vidējais aritmētiskais pārsniedz robežvērtību. To var aprēķināt, neievērojot mērījumus, kuri būtiski atšķiras no izmērītā vidējā vai arī no citu statistisko aprēķinu rezultāta, kurā ņem vērā mērījumu izkliedi. Dalībvalstis var ierobežot testa ciklu skaitu.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 72/306/EEK (1972. gada 2. augusts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai samazinātu piesārņojuma emisiju no transportlīdzekļiem paredzētiem dīzeļmotoriem (OV L 190, 20.8.1972., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 88/77/EEK (1987. gada 3. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pasākumiem, kas jāveic, lai samazinātu gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju no kompresijaizdedzes motoriem, kuri paredzēti transportlīdzekļiem, un gāzveida piesārņotāju emisiju no dzirksteļizdedzes motoriem, ko darbina ar dabasgāzi vai sašķidrinātu naftas gāzi un kas paredzēti transportlīdzekļiem (OV L 36, 9.2.1988., 33. lpp.).

5. Nevajadzīgas testēšanas novēršanai dalībvalstis, paredzot to kā izņēmumu no 8.2.2. punkta d) apakšpunkta 4. daļas noteikumiem, var norādīt tādus transportlīdzekļus, kuru izmērītie lielumi mazāk nekā pēc trīs brīvā paātrinājuma cikliem vai pēc 8.2.2. punkta b) apakšpunkta 2. daļas ii) punktā minētajiem attīrīšanas cikliem (vai tam līdzvērtīgiem) būtiski pārsniedz robežvērtības. Lai līdzīgi novērstu nevajadzīgu testēšanu, dalībvalstis, paredzot to kā izņēmumu no 8.2.2. punkta d) apakšpunkta 4. daļas noteikumiem, apstiprina transportlīdzekļus, kuru izmērītie lielumi mazāk nekā pēc trīs brīvā paātrinājuma cikliem vai pēc 8.2.2. punkta b) apakšpunkta 2. daļas ii) punktā norādītajiem tīrīšanas cikliem ir daudz zemāki nekā robežvērtības.

8.2.3. Testa aprīkojums

Transportlīdzekļa emisijas pārbauda, izmantojot iekārtas, kas paredzētas, lai precīzi noteiktu, vai robežvērtības atbilst noteiktajām vai tām, kuras norādījis ražotājs.

- 8.2.4. Ja EK tipa apstiprināšanas laikā konstatē, ka transportlīdzekļa tips neatbilst šajā direktīvā noteiktajām robežvērtībām, dalībvalstis var noteikt augstākas robežvērtības minētā tipa transportlīdzeklim, pamatojoties uz apliecinājumu, kuru iesniedzis ražotājs. Tās tūlīt par to informē Komisiju, un tā savukārt informē pārējās dalībvalstis.

1., 2. un 3. kategorijas transportlīdzekļi	4., 5. un 6. kategorijas transportlīdzekļi
8.3. Radiotraucējumu novēršana	
9. Papildu pārbaudes sabiedriskajiem transportlīdzekļiem	
9.1. Avārijas izeja (izejas), arī āmuri logu izsišanai, zīmes, kas norāda avārijas izeju (izejas)	
9.2. Apsildes sistēma	
9.3. Ventilācijas sistēma	
9.4. Sēdekļu izvietojums	
9.5. Iekšējais apgaismojums	
10. Transportlīdzekļa identifikācija	10. Transportlīdzekļa identifikācija
10.1. Numura zīme	10.1. Numura zīme
10.2. Šasijas numurs	10.2. Šasijas numurs

III PIELIKUMS

A DAĻA

**Atceltā direktīva ar tās turpmāko grozījumu sarakstu
(minēta 10. pantā)**

Padomes Direktīva 96/96/EK
(OV L 46, 17.2.1997., 1. lpp.)

Komisijas Direktīva 1999/52/EK
(OV L 142, 5.6.1999., 26. lpp.)

Komisijas Direktīva 2001/9/EK
(OV L 48, 17.2.2001., 18. lpp.)

Komisijas Direktīva 2001/11/EK
(OV L 48, 17.2.2001., 20. lpp.)

Komisijas Direktīva 2003/27/EK
(OV L 90, 8.4.2003., 41. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1882/2003
(OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.)

tikai III pielikuma 68) punkts

B DAĻA

**Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos
(minēts 10. pantā)**

Direktīva	Termiņš transponēšanai
96/96/EK	1998. gada 9. marts
1999/52/EK	2000. gada 30. septembris
2001/9/EK	2002. gada 9. marts
2001/11/EK	2003. gada 9. marts
2003/27/EK	2004. gada 1. janvāris

IV PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 96/96/EK	Šī direktīva
1.–4. pants	1.–4. pants
5. panta ievadteksts	5. panta ievadteksts
5. panta pirmais līdz septītais ievilkums	5. panta a) līdz g) apakšpunkts
6. pants	—
7. pants	6. panta 1. punkts
—	6. panta 2. punkts
8. panta 1. punkts	7. panta 1. punkts
8. panta 2. punkta pirmā daļa	7. panta 2. punkts
8. panta 2. punkta otrā daļa	—
8. panta 3. punkts	—
9. panta 1. punkts	—
9. panta 2. punkts	8. pants
10. pants	—
11. panta 1. punkts	—
11. panta 2. punkts	9. pants
11. panta 3. punkts	—
—	10. pants
12. pants	11. pants
13. pants	12. pants
I–II pielikums	I–II pielikums
III–IV pielikums	—
—	III pielikums
—	IV pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/42/EK

(2009. gada 6. maijs)

par statistikas pārskatiem attiecībā uz kravu un pasažieru pārvadājumiem pa jūru

(pārstrādāta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 285. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 95/64/EK (1995. gada 8. decembris) par statistikas pārskatiem attiecībā uz kravu un pasažieru pārvadājumiem pa jūru ⁽²⁾ ir vairākkārt būtiski grozīta ⁽³⁾. Tā kā tajā ir jāveic turpmāki grozījumi, skaidrības dēļ būtu lietderīgi to pārstrādāt.

(2) Lai veiktu Komisijai uzticētos uzdevumus jūras transporta kopējā politikā, tās (*Eurostat*) rīcībā vajadzētu būt salīdzināmiem, uzticamiem, sinhronizētiem un regulāriem statistikas datiem par apjomu, kādā notiek kravu un pasažieru jūras pārvadājumi uz Kopienu un no tās, starp dalībvalstīm un vietēja jūras transporta līmenī, un par šīs nozares attīstību.

(3) Ir svarīgi, lai dalībvalstu un uzņēmēju rīcībā būtu pietiekama informācija par jūras transporta tirgu.

(4) Kopienas statistikas datu vākšana atbilstoši salīdzināmiem vai saskaņotiem principiem ļauj izveidot apvienotu sistēmu, kas sniedz uzticamu, konsekventu un aktuālu informāciju.

(5) Jābūt iespējai dalībvalstu starpā un dažādu transporta veidu starpā salīdzināt datus par kravu un pasažieru jūras pārvadājumiem.

(6) Saskaņā ar subsidiaritātes principu kopējus statistikas standartus, kas ļautu sagatavot saskaņotu informāciju, var efektīvi radīt vienīgi Kopienas līmenī. Datus visās dalībvalstīs vāks to iestāžu un institūciju uzraudzībā, kas ir atbildīgas par oficiālās statistikas vākšanu.

(7) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽⁴⁾.

(8) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt atsevišķus sīki izstrādātus noteikumus šīs direktīvas īstenošanai. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, *inter alia*, to papildinot ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

(9) Šajā direktīvā iekļautie jaunie elementi attiecas vienīgi uz komitejas procedūru. Tādēļ dalībvalstīm tie nav jātransponē.

(10) Šī direktīva nedrīkstētu iespaidot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem, kad tām direktīva jātransponē savos tiesību aktos, kā izklāstīts IX pielikuma B daļā,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Statistikas datu vākšana

Dalībvalstis vāc Kopienas statistiku par kravu un pasažieru pārvadājumiem ar jūras kuģiem, kas ienāk ostās to teritorijā.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

a) "kravu un pasažieru jūras pārvadājumi" ir kravu un pasažieru pārvadājumi, izmantojot jūras kuģus, reisos, kurus daļēji vai pilnībā veic jūrā.

Šī direktīva attiecas arī uz kravām:

i) ko ar kuģi pārved uz iekārtām atklātā jūrā;

ii) kas ir izceltas no jūras dibena un izkrautas ostās.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. oktobra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Lēmums.

⁽²⁾ OV L 320, 30.12.1995., 25. lpp.

⁽³⁾ Sk. IX pielikuma A daļu.

⁽⁴⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

Šī direktīva neattiecas uz degvielas un krājumu piegādi kuģiem;

- b) "jūras kuģi" ir kuģi, kas nav tādi kuģi, kuri kuģo tikai iekšējos ūdeņos vai aizsargātos ūdeņos vai tuvu tiem, vai rajonos, uz ko attiecas ostu noteikumi.

Šī direktīva neattiecas uz zvejas kuģiem, zivju pārstrādes kuģiem, urbumiem un izpētei domātiem kuģiem, velkoņiem, stūmējkuģiem, pētniecības un mērīšanas kuģiem, bagariem, jūras spēku kuģiem vai kuģiem, kurus izmanto tikai nekomerciālos nolūkos;

- c) "osta" ir vieta, kas iekārtota, lai tirdzniecības kuģi var noenkuroties un iekraut vai izkraut savu kravu, vai kur pasažieri var uzkāpt uz kuģiem vai nokāpt no tiem;
- d) "jūras transporta uzņēmēja valsts" ir valsts, kurā atrodas transporta uzņēmēja komerciālās darbības centrs;
- e) "jūras transporta uzņēmējs" ir persona, kas slēdz līgumu ar nosūtītāju vai pasažieri par kravu vai pasažieru jūras pārveidājumu, vai persona, kuras vārdā slēdz šādu līgumu.

3. pants

Datu vākšanas raksturlielumi

1. Dalībvalstis vāc datus, kas attiecas uz:

- a) informāciju par kravām un pasažieriem;
- b) informāciju par kuģiem.

Var nevākt datus par kuģiem, kuru bruto tonnāža ir mazāka nekā 100 tonnas.

2. Datu vākšanas raksturlielumi, t. i., statistikas mainīgie lielumi katrā jomā un nomenklatūras, kas paredzētas to klasifikācijai, kā arī šo lielumu novērošanas periodiskums, ir izklāstīti I līdz VIII pielikumā.

3. Datu vākšanu veic, cik vien iespējams, izmantojot pieejamus avotus un ierobežojot respondentu pienākumu apjomu.

4. Komisija pielāgo datu vākšanas raksturlielumus un I līdz VIII pielikuma saturu, ciktāl šāda pielāgošana nav saistīta ar dalībvalstu izmaksu un/vai respondentu pienākumu apjoma ievērojamu palielinājumu.

Šos pasākumus, kuri paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 10. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. pants

Ostas

1. Šīs direktīvas nolūkiem Komisija sastāda ostu sarakstu, kurā ostām ir piešķirti kodī un tās ir klasificētas atbilstīgi valstīm un jūras piekrastes zonām.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 10. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Katra dalībvalsts atlasa no 1. punktā minētā saraksta ostas, kur pārkrauj vairāk nekā vienu miljonu tonnu kravu vai kur reģistrēts vairāk nekā 200 000 pasažieru gadā.

Attiecībā uz katru atlasīto ostu saskaņā ar VIII pielikumu dalībvalsts sniedz sīkas ziņas par jomām (kravas un pasažieri), kurās šī osta atbilst atlases kritērijam, vajadzības gadījumā kopā ar pārskata datiem par otru jomu.

3. Attiecībā uz ostām, kuras nav atlasītas no saraksta, pārskata datus sniedz saskaņā ar VIII pielikumā paredzēto A3 datu kopumu.

5. pants

Statistikas precizitāte

Datu vākšanas metodes ir tādas, lai Kopienas jūras transporta statistika atbilst precizitātei, kas vajadzīga statistikas datu kopumiem, kuri aprakstīti VIII pielikumā.

Komisija izveido precizitātes standartus.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 10. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

6. pants

Datu vākšanas rezultātu apstrāde

Dalībvalstis apstrādā saskaņā ar 3. pantu savāktu statistikas informāciju, lai iegūtu salīdzināmu statistikas informāciju, kas atbilst 5. pantā minētajam precizitātes standartam.

7. pants

Datu vākšanas rezultātu nosūtīšana

1. Dalībvalstis nosūta Komisijai (Eurostat) 3. pantā minētās datu vākšanas rezultātus, tostarp datus, ko dalībvalstis, ievērojot savus tiesību aktus vai praksi attiecībā uz statistikas konfidencialitāti, ir pasludinājušas par konfidencialiem, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11.marta) par Eiropas statistiku⁽¹⁾.

(¹) OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.

2. Rezultātus nosūta saskaņā ar VIII pielikumā noteikto statistikas datu kopumu struktūru. Sīki izstrādātus tehniskus noteikumus attiecībā uz rezultātu nosūtīšanu nosaka saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto vadības procedūru.

3. Rezultātus par ceturkšņa datiem nosūta piecos mēnešos pēc pārskata perioda beigām, un rezultātus par gada datiem nosūta astoņos mēnešos.

Pirmajā datu nosūtīšanā iekļauj datus par 1997. gada pirmo ceturksni.

8. pants

Ziņojumi

Dalībvalstis paziņo Komisijai (*Eurostat*) visu informāciju par metodēm, ko tās izmanto datu vākšanā. Dalībvalstis arī nosūta sīki izstrādātas ziņas par būtiskām izmaiņām metodēs, ko tās izmanto datu vākšanā.

9. pants

Statistikas datu izplatīšana

Komisija (*Eurostat*) izplata attiecīgus statistikas datus ar periodiskumu, kas salīdzināms ar rezultātu nosūtīšanas periodiskumu.

Noteikumus par to, kā Komisijai (*Eurostat*) publicēt vai izplatīt statistikas datus, pieņem saskaņā ar 10. panta 2. punktā minēto vadības procedūru.

10. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Statistikas programmu komiteja, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 223/2009.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

11. pants

Valsts tiesību aktu paziņošana

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

12. pants

Atceļšana

Ar šo atceļ Direktīvu 95/64/EK, kā tā grozīta ar IX pielikuma A daļā norādītajiem aktiem, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz IX pielikuma B daļā izklāstītajiem termiņiem, kad tām direktīva jātransponē savos tiesību aktos.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu X pielikumā.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 6. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. KOHOUT

I PIELIKUMS

MAINĪGIE LIELUMI UN DEFINĪCIJAS

1. Statistikas mainīgie lielumi

a) *Informācija par kravām un pasažieriem*

- preču bruto svars tonnās,
- kravas veids saskaņā ar nomenklatūru, kas paredzēta II pielikumā,
- preču apraksts, izmantojot III pielikuma nomenklatūru,
- pārskata osta,
- kustības virziens: kravas ievēšana vai izvešana,
- attiecībā uz kravām, ko ievē: iekraušanas osta (t. i., osta, kurā kravu iekrāva kuģī, ar ko kravu ievēda statistiskās pārskata ostā), izmantojot Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) atsevišķas ostas, kuras minētas ostu sarakstā, un ārpus EEZ esošās jūras piekrastes rajonus, kas minētas IV pielikumā,
- attiecībā uz kravām, ko izved: izkraušanas osta (t. i., osta, kurā kravu izkraus no kuģa, ar ko kravu izveda no statistiskās pārskata ostas), izmantojot EEZ atsevišķas ostas, kas minētas ostu sarakstā, un ārpus EEZ esošās jūras piekrastes rajonus, kas minētas IV pielikumā,
- pasažieru skaits, kuri dodas jūras braucienā vai beidz to, kā arī tranzītā kruīza pasažieru skaits.

Attiecībā uz precēm, ko pārvadā konteineros vai ro-ro vienībās, papildus sniedz šādas sīkākas ziņas:

- kopējais konteineru skaits (ar vai bez kravas),
- konteineru skaits, kuros nav kravas,
- kopējais pārvietojamo (ro-ro) vienību skaits, ar vai bez kravas,
- pārvietojamo (ro-ro) vienību skaits, kurās nav krava.

b) *Informācija par kuģi*

- kuģu skaits,
- kuģu kravnesība vai bruto tonnāža,
- kuģu reģistrācijas valsts vai teritorija, izmantojot V pielikumā norādīto nomenklatūru,
- kuģu tips, izmantojot VI pielikuma nomenklatūru,
- kuģu izmērs, izmantojot VII pielikuma nomenklatūru.

2. Definīcijas

a) "Kravas konteiners" ir transporta aprīkojuma priekšmets, kas ir:

- 1) pastāvīgs un līdz ar to pietiekami izturīgs, lai to izmantotu atkārtoti;
- 2) speciāli izveidots, lai atvieglotu kravu pārvadāšanu ar vienu vai vairākiem transporta veidiem bez vajadzības veikt pārkraušanu starposmos;
- 3) aprīkots ar ierīcēm, lai to varētu ātri pārvietot, jo īpaši no viena transporta veida citā;
- 4) izveidots tā, lai to varētu viegli piepildīt un iztukšot;
- 5) un kura garums ir 20 pēdas vai lielāks.

- b) "Ro-ro vienība" ir kravu pārvadāšanai domāta iekārta ar riteņiem, piemēram, kravas automobīlis, piekabe vai puspiekabe, ko var iebraukt vai ievilkt kuģī. Šī definīcija ietver ostas vai kuģa piekabe. Klasifikācijas atbilst Apvienoto Nāciju Organizācijas ECE Ieteikumam Nr. 21 "Kravu, iesaiņojumu un iesaiņojuma materiālu veidu kodi".
- c) "Konteinerkrava" ir konteineri ar kravu vai bez tās, kurus ieceļ kuģos, ar ko tos pārvadā pa jūru, vai izceļ no tiem.
- d) "Ro-ro krava" ir kravas, kas ir vai nav konteineros, uz ro-ro vienībām, un ro-ro vienības, ko uzripina un noripina no kuģiem, ar ko tās pārvadā pa jūru.
- e) "Preču bruto svars" ir pārvadājamo preču tonnāža, ieskaitot iesaiņojumu, bet neieskaitot konteineru vai ro-ro vienību taras svaru.
- f) "Kravnesība (DWT)" ir starpība tonnās starp kuģa ūdensizspaidu ūdenī ar blīvumu 1,025 pie vasaras kravas ūdenslīnijas un tukša kuģa svaru, t. i., tāda kuģa ūdensizspaidu tonnās, kura tvertnēs nav kravas, degvielas, smērēļļu, balasta ūdens, svaiga ūdens un dzeramā ūdens un uz kura nav izmantojamo krājumu, kā arī pasažieru, apkalpes un viņu mantu.
- g) "Bruto tonnāža" ir kuģa kopējā izmēra mērs, ko nosaka saskaņā ar 1969. gada Starptautiskās kuģu tonnāžas noteikšanas konvencijas noteikumiem.
- h) "Kruīza pasažieris" ir pasažieris, kas veic izbraukumu uz kruīza kuģa. Pasažieri, kuri dodas dienas izbraukumos tiek izslēgti.
- i) "Kruīza kuģis" ir pasažieru kuģis, kas paredzēts, lai nodrošinātu pasažierus ar visām tūrisma sniegtajām iespējām. Visiem pasažieriem ir kajītes. Uz klāja tiek piedāvātas izklaides iespējas. Kuģi, kas sniedz parastos prāmja pakalpojumus, ir izslēgti, – pat tad, ja daži pasažieri uztver pakalpojumus kā jūras braucienu. Turklāt tiek izslēgti kravu pārvadājoši kuģi, kas var pārvadāt ļoti ierobežotu pasažieru skaitu, kuri dzīvo personīgos treileros. Kuģi, kas paredzēti tikai dienas izbraukumiem arī tiek izslēgti.
- j) "Tranzītā kruīza pasažieri" ir kruīza pasažieru īsas vizītes uz tūristu atrakcijām ostu pilsētās, dzīvojot kajītē uz kuģa.
-

II PIELIKUMS

KRAVAS VEIDU KLASIFIKĀCIJA

Kategorija ⁽¹⁾	Viencipara kods	Divciparu kods	Apraksts	Tonnāža	Skaitis
Šķidrās kravas	1	1X	Šķidro kravu preces (bez kravas vienībām)	X	
		11	Sašķidrināta gāze	X	
		12	Jēlnafta	X	
		13	Naftas produkti	X	
		19	Citas šķidro kravu preces	X	
Sausās kravas	2	2X	Sauso kravu preces (bez kravas vienībām)	X	
		21	Metāls	X	
		22	Akmeņogles	X	
		23	Lauksaimniecības produkti (piem., graudi, soja, tapioka)	X	
		29	Citas sauso kravu preces	X	
Konteinerkravas	3	3X	Lielie konteineri	X ⁽²⁾	X
		31	20' kravas vienības	X ⁽²⁾	X
		32	40' kravas vienības	X ⁽²⁾	X
		33	Kravas vienības, kas > 20' un < 40'	X ⁽²⁾	X
		34	Kravas vienības, kas > 40'	X ⁽²⁾	X
Uzripināmās/noripināmās kravas (pašpiedziņas)	5	5X	Pašpiedziņas pārvietojamās vienības	X	X
		51	Kravas autransporta līdzekļi un attiecīgās piekabes	X ⁽²⁾	X
		52	Vieglie automobiļi, motocikli un to piekabes/dzīvojamās piekabes		X ⁽³⁾
		53	Pasažieru autobusi		X ⁽³⁾
		54	Tirdzniecības transports (ieskaitot importējamās/eksportējamās mehāniskos transportlīdzekļus)	X	X ⁽³⁾
		56	Dzīvi pārvadājami dzīvnieki	X	X ⁽³⁾
Uzripināmās/noripināmās kravas (bez vilcēja)	6	6X	Pārvietojamās vienības bez vilcēja	X	X
		61	Kravas piekabes un puspiekabes bez vilcēja	X ⁽²⁾	X
		62	Dzīvojamās piekabes un citas sauszemes, lauksaimniecības un rūpniecības piekabes bez vilcēja		X ⁽³⁾
		63	Dzelzceļa vagoni, no ostas uz ostu ar kuģi pārvadājamas piekabes un liellaivas, ko izmanto preču pārvadāšanai	X ⁽²⁾	X
		69	Citas pārvietojamās vienības bez vilcēja	X	X
Citas ģenerālkraavas (arī mazie konteineri)	9	9X	Citas kravas, kas nav norādītas citur	X	
		91	Mežsaimniecības produkti	X	
		92	Dzelzs un tērauda izstrādājumi	X	
		99	Citas ģenerālkraavas	X	

⁽¹⁾ Šīs kategorijas atbilst Apvienoto Nāciju Organizācijas EEK Ieteikumam Nr. 21.

⁽²⁾ Reģistrētais daudzums ir preču bruto svars, ieskaitot iepakojumu, bet neieskaitot konteineru un ro-ro vienību taras svaru.

⁽³⁾ Tikai kopējais vienību skaits.

III PIELIKUMS

NST 2007

Nodaļa	Apraksts
01	Lauksaimniecības, medniecības un mežsaimniecības produkti; zivis un citi zvejniecības produkti
02	Akmeņogles un brūnogles; jēlnafta un dabasgāze
03	Metālu rūdas un citi ieguves rūpniecības un karjeru izstrādes produkti; kūdra; urāns un torijs
04	Pārtikas produkti, dzērieni un tabaka
05	Tekstilpreces un apģērbi; āda un ādas izstrādājumi
06	Koksne, koksnes un korķa izstrādājumi (izņemot mēbeles); izstrādājumi no salmiem un pīšanas materiāliem; celuloze, papīrs un papīra izstrādājumi; iespieddarbi un ierakstīti informācijas nesēji
07	Kokss un naftas pārstrādes produkti
08	Ķīmiskās vielas, ķīmiskie produkti un ķīmiskās šķiedras; gumijas un plastmasas izstrādājumi; kodoldegviela
09	Citi nemetālu minerālprodukti
10	Parastie metāli; gatavie metālizstrādājumi, izņemot mehānismus un iekārtas
11	Iekārtas un aprīkojums, citur neiekļauts; biroju tehnika un datori; elektriskās mašīnas un aparāti, citur neiekļauti; radio, televīzijas un sakaru iekārtas un aprīkojums; medicīnas, precīzijas un optiskie instrumenti; pulksteņi
12	Transportlīdzekļi
13	Mēbeles; citas rūpnieciski ražotas preces, citur neiekļautas
14	Otrreizējās izejvielas; sadzīves atkritumi un citi atkritumi
15	Pastas, pakas
16	Iekārtas un materiāli, ko izmanto preču transportēšanā
17	Preces, ko pārvieto māsaimniecības un biroja pārcelšanās gadījumā; bagāža, ko transportē atsevišķi no pasažieriem; mehāniskie transportlīdzekļi, ko pārvieto uz remonta vietu; citas preces, kas nav tirdzniecības aprītē un nav citur iekļautas
18	Preces, kas iedalītas grupās: vairāku tādu preču grupu salikums, kuras pārvadā kopā
19	Nenosakāmas preces: preces kura kāda iemesla dēļ nav identificējamas un tādēļ tās nevar iedalīt atsevišķās grupās no 01 līdz 16
20	Citas citur neiekļautas preces

IV PIELIKUMS

JŪRAS PIEKRASTES RAJONI

Izmantojamā nomenklatūra atbilst ģeonomenklatūrai (valstu un teritoriju nomenklatūra Kopienas ārējās tirdzniecības statistikai un dalībvalstu savstarpējai tirdzniecībai, kas ir izveidota saskaņā ar Padomes 1995. gada 22. maija Regulas (EK) Nr. 1172/95 par statistiku, kas attiecas uz Kopienas un tās dalībvalstu preču tirdzniecību ar ārpuskopienas valstīm⁽¹⁾ 9. pantu), kas ir spēkā tajā gadā, uz kuru attiecas norādītie dati.

Kods ietver četrus ciparus: ISO divu burtu kodu katrai valstij no iepriekšminētās nomenklatūras, kam pievienotas divas nulles (piemēram, Grieķijas kods GR00), izņemot tās valstis, kas ir sadalītas divos vai vairākos jūras piekrastes rajonos, ko apzīmē ar ceturto ciparu, kas nav nulle (no 1 līdz 7), kā norādīts zemāk:

Kods	Jūras piekrastes rajoni
FR01	Francija: Atlantijas okeāns un Ziemeļjūra
FR02	Francija: Vidusjūra
FR03	Francijas aizjūras zona: Franču Gvineja
FR04	Francijas aizjūras zona: Martinika un Gvadalupe
FR05	Francijas aizjūras zona: Reinjona
DE01	Vācija: Ziemeļjūra
DE02	Vācija: Baltijas jūra
DE03	Vācija: iekšzeme
GB01	Apvienotā Karaliste
GB02	Menas sala
GB03	Normandijas salas
ES01	Spānija: Atlantijas okeāns (ziemeļos)
ES02	Spānija: Vidusjūra un Atlantijas okeāns (dienvidos), ieskaitot Baleāru un Kanāriju salas
SE01	Zviedrija: Baltijas jūra
SE02	Zviedrija: Ziemeļjūra
TR01	Turcija: Melnā jūra
TR02	Turcija: Vidusjūra
RU01	Krievija: Melnā jūra
RU02	Krievija: Baltijas jūra
RU03	Krievija: Āzija
MA01	Maroka: Vidusjūra
MA02	Maroka: Rietumāfrika
EG01	Ēģipte: Vidusjūra
EG02	Ēģipte: Sarkanā jūra
IL01	Izraēla: Vidusjūra
IL02	Izraēla: Sarkanā jūra
SA01	Saūda Arābija: Sarkanā jūra
SA02	Saūda Arābija: Persijas līcis
US01	Amerikas Savienotās Valstis: Atlantijas okeāns (ziemeļos)
US02	Amerikas Savienotās Valstis: Atlantijas okeāns (dienvidos)
US03	Amerikas Savienotās Valstis: Meksikas līcis
US04	Amerikas Savienotās Valstis: Klusais okeāns (dienvidos)
US05	Amerikas Savienotās Valstis: Klusais okeāns (ziemeļos)

⁽¹⁾ OV L 118, 25.5.1995., 10. lpp.

Kods	Jūras piekrastes rajoni
US06	Amerikas Savienotās Valstis: Lielie ezeri
US07	Puertoriko
CA01	Kanāda: Atlantijas okeāns
CA02	Kanāda: Lielie ezeri un Sentlorensas augštece
CA03	Kanāda: Rietumu piekraste
CO01	Kolumbija: Ziemeļu piekraste
CO02	Kolumbija: Rietumu piekraste
	<i>Ar papildu kodiem</i>
ZZ01	Iekārtas atklātā jūrā
ZZ02	Vairākas zonas kopā un ja nav norādītas citur

V PIELIKUMS

KUĢU REĢISTRĀCIJAS VALSTIS

Izmantojamā nomenklatūra atbilst ģeonomenklatūrai (valstu un teritoriju nomenklatūra Kopienas ārējās tirdzniecības statistikai un dalībvalstu savstarpējai tirdzniecībai, kas ir izstrādāta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1172/95 9. pantu), kas ir spēkā tajā gadā, uz kuru attiecas norādītie dati.

Kods ietver četrus ciparus: ISO divu burtu standarta kodu katrai valstij no iepriekšminētās nomenklatūras, kam pievienotas divas nulles (piemēram, Grieķijas kods ir GR00), izņemot valstis, kurās ir vairāk nekā viens reģistrs, kuru apzīmē ar četriem cipariem, izņemot nulli, kā norādīts zemāk:

FR01	Francija
FR02	Franču teritorija Antarktīkā (ieskaitot Kergelēna salas)
IT01	Itālija – pirmais reģistrs
IT02	Itālija – starptautiskais reģistrs
GB01	Apvienotā Karaliste
GB02	Menas sala
GB03	Normandijas salas
GB04	Gibraltārs
DK01	Dānija
DK02	Dānija (DIS)
PT01	Portugāle
PT02	Portugāle (MAR)
ES01	Spānija
ES02	Spānija (<i>Rebeca</i>)
NO01	Norvēģija
NO02	Norvēģija (NIS)
US01	Amerikas Savienotās Valstis
US02	Puertoriko

VI PIELIKUMS

KUĢU TIPU KLASIFIKĀCIJA (ICST-COM)

	Tips	Iekļautās kuģu kategorijas
10	Šķidro kravu kuģi	Naftas tankkuģi Ķīmisko kravu tankkuģi LG tankkuģi Tankkuģu baržas Citi tankkuģi
20	Sauso kravu kuģi	Kuģi sauso kravu/naftas pārvadāšanai Kuģi beramkravu pārvadāšanai
31	Konteineru kuģi	Pilni konteineru kuģi
32	Specifisku kravu kuģi	Baržu transportkuģi Ķīmikāliju transportkuģi Kuģi, kas transportē degvielu ar samazinātu radioaktivitāti Mājlopu transportkuģi Automašīnu transportkuģi Citi specifisku kravu kuģi
33	Ģenerālkraavu, nespecializētu kravu kuģi	Refrīžeratorkuģi Ro-ro pasažieru kuģi Ro-ro konteinerkraavu kuģi Citu ro-ro kravu transportkuģi Kombinētie ģenerālkraavu/pasažieru transportkuģi Kombinētie ģenerālkraavu/konteinerkraavu transportkuģi Viena klāja kuģi Vairāku klāju kuģi
34	Sauso kravu baržas	Klāja baržas Paškrāvējas barža Lihteru baržas Atklāto sauso kravu baržas Slēgtas sauso kravu baržas Citas sauso kravu baržas
35	Pasažieru kuģi	Pasažieru kuģi (izslēdzot kruīza kuģus)
36	Kruīza kuģi	Tikai kruīza kuģis
41	Zvejas kuģi	Zvejas kuģi (*) Zivju pārstrādes kuģi (*)
42	Ārzonas darbības kuģi	Urbumu un izpētes kuģi (*) Iekārtu atklātā jūrā atbalsta kuģi (*)
43	Velkoņi	Velkoņi (*) Stūmējkuģi (*)
49	Dažādi	Bagari (*) Pētniecības/mērīšanas kuģi (*) Citi kuģi (*)
XX	Nezināmi kuģu veidi	Nezināms kuģu veids

(*) Nav ietverti šajā direktīvā.

VII PIELIKUMS

KUĢU IZMĒRU KLASES

pilnā kravnesība (DWT) vai bruto tonnāža (GT)

Šī klasifikācija attiecas tikai uz kuģiem, kuru bruto tonnāža pārsniedz 100 tonnas.

Klase	Zemākais ierobežojums		Augstākais ierobežojums	
	Pilnā kravnesība	Bruto tonnāža	Pilnā kravnesība	Bruto tonnāža
01	—	100	līdz 499	līdz 499
02	500	500	999	999
03	1 000	1 000	1 999	1 999
04	2 000	2 000	2 999	2 999
05	3 000	3 000	3 999	3 999
06	4 000	4 000	4 999	4 999
07	5 000	5 000	5 999	5 999
08	6 000	6 000	6 999	6 999
09	7 000	7 000	7 999	7 999
10	8 000	8 000	8 999	8 999
11	9 000	9 000	9 999	9 999
12	10 000	10 000	19 999	19 999
13	20 000	20 000	29 999	29 999
14	30 000	30 000	39 999	39 999
15	40 000	40 000	49 999	49 999
16	50 000	50 000	79 999	79 999
17	80 000	80 000	99 999	99 999
18	100 000	100 000	149 999	149 999
19	150 000	150 000	199 999	199 999
20	200 000	200 000	249 999	249 999
21	250 000	250 000	299 999	299 999
22	≥ 300 000	≥ 300 000	—	—

NB. Ja saskaņā ar šo direktīvu šajā tabulā būtu jāietver kuģi, kuru bruto tonnāža ir mazāka par 100 tonnām, tie atbilstu klases kodam "99".

VIII PIELIKUMS

STATISTIKAS DATU KOPU STRUKTŪRA

Datu kopās, kas norādītas šajā pielikumā, ir noteikts, ar kādu regularitāti jāsniedz jūras transporta statistikas dati Kopienas vajadzībām. Katra datu kopa nodrošina savstarpēju klasifikāciju, kas balstās uz kvalitatīviem statistikas datiem, izmantojot ierobežotu parametru kopumu dažādos nomenklatūras līmeņos, kuri izraudzīti no visiem pārējiem parametriem.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma, ņemot vērā eksperimentālā pētījuma attiecībā uz izpildes iespējamību un izmaksām, kas dalībvalstīm un respondentiem jāsedz, apkopojot šādu informāciju, rezultātus, kas veikts trīs gadu pārejas laikā, kā noteikts Direktīvas 95/64/EK 10. pantā, lemj par to, kādi nosacījumi ir jāievēro, veidojot datu kopu B1.

STATISTIKAS DATU KOPSAVILKUMS UN IZVĒRSTĀIS IZKLĀSTS

- Par izraudzītām ostām, kas nodrošina preču un pasažieru apriti, jā sagatavo datu kopas A1, A2, B1, C1, D1, E1 un F1 vai F2, vai F1 un F2.
- Par izraudzītām ostām, kas nodrošina preču, bet ne pasažieru apriti, jā sagatavo datu kopas A1, A2, A3, B1, C1, E1 un F1 vai F2, vai F1 un F2.
- Par izraudzītām ostām, kas nodrošina pasažieru, bet ne preču apriti, jā sagatavo datu kopas A3, D1 un F1 vai F2, vai F1 un F2.
- Par ostām, kas netika izraudzītas (attiecībā uz preču un pasažieru apriti) jā sagatavo datu kopa A3.

Datu kopa A1: Jūras pārvadājumi galvenajās Eiropas ostās, norādot ostas, kravu veidu un saistību ar jūras piekrastes rajonu

Regularitāte: ik ceturksni

	Mainīgie lielumi	Koda apzīmējums	Nomenklatūra
Parametri	Datu kopa	Divu zīmju kods	A1
	Pārskata gads	Četru zīmju kods	(piemēram, 1997)
	Pārskata ceturksnis	Vienas zīmes kods	(1, 2, 3, 4)
	Pārskata osta	Piecu zīmju kods	EEZ ostas, kas izraudzītas no ostu saraksta
	Virziens	Vienas zīmes kods	Iebraukšana, izbraukšana (1, 2)
	Iekraušanas/izkraušanas osta	Piecu zīmju kods	EEZ ostas, kas izraudzītas no ostu saraksta
	Saistība ar jūras piekrastes rajonu	Četru zīmju kods	Jūras piekrastes rajoni, IV pielikums
	Kravas veids	Vienas zīmes kods	Kravas veids, II pielikums

Dati: preču bruto svars tonnās.

Datu kopa A2: Kravu, kas nav vienībās, jūras pārvadājumi galvenajās Eiropas ostās, norādot ostas, kravu veidu un saistību ar jūras piekrastes rajonu

Regularitāte: ik ceturksni

	Mainīgie lielumi	Koda apzīmējums	Nomenklatūra
Parametri	Datu kopa	Divu zīmju kods	A2
	Pārskata gads	Četru zīmju kods	(piemēram, 1997)
	Pārskata ceturksnis	Vienas zīmes kods	(1, 2, 3, 4)
	Pārskata osta	Piecu zīmju kods	EEZ ostas, kas izraudzītas no ostu sarakstara
	Virziens	Vienas zīmes kods	Iebraukšana, izbraukšana (1, 2)
	Iekraušanas/izkraušanas osta	Piecu zīmju kods	EEZ ostas ostu sarakstā
	Saistība ar jūras piekrastes rajonu	Četru zīmju kods	Jūras piekrastes rajoni, IV pielikums
	Kravas veids	Divu zīmju kods	Kravas veids, (tikai kravas, kas nav vienībās), II pielikums (1X, 11, 12, 13, 19, 2X, 21, 22, 23, 29, 9X, 91, 92 un 99 apakškategorija)

Dati: preču bruto svars tonnās.

Datu kopa A3: Dati, kas jāsaņem par izvēlētajām ostām un par ostām, par kurām nav jāsniedz sīki izstrādāta statistika (skat. 4. panta 3. punktu)

Regularitāte: ik gadu

	Mainīgie lielumi	Koda apzīmējums	Nomenklatūra
Parametri	Datu kopa	Divu zīmju kods	A3
	Apsekojuma gads	Četru zīmju kods	(piemēram, 1997)
	Apsekojuma ceturksnis	Vienas zīmes kods	(0)
	Pārskata osta	Piecu zīmju kods	Visas ostas ostu sarakstā
	Virziens	Vienas zīmes kods	Iebraukšana, izbraukšana (1, 2)

Dati: preču bruto svars tonnās.

preču bruto svars tonnās.

Jūras kuģu pasažieru skaits, sākot un beidzot izbraukumu.

Jūras kuģu pasažieru skaits jūras izbraukumu kuģu pasažieru ekskursijā: virziens: tikai iebraukšana (1) – (pēc izvēles).

Datu kopa B1: Jūras pārvadājumi galvenajās Eiropas ostās, norādot ostas, kravu veidu un saistību ar jūras piekrastes rajonu

Regularitāte: ik gadu

	Mainīgie lielumi	Koda apzīmējums	Nomenklatūra
Dimensions	Datu kopa	Divu zīmju kods	B1
	Pārskata gads	Četrus zīmju kods	(piemēram, 1997)
	Pārskata ceturksnis	Vienas zīmes kods	(0)
	Pārskata osta	Piecu zīmju kods	EEZ ostas, kas izraudzītas no ostu saraksta
	Virziens	Vienas zīmes kods	Iebraukšana, izbraukšana (1, 2)
	Iekraušanas/izkraušanas osta	Piecu zīmju kods	EEZ ostas ostu sarakstā
	Saistība ar jūras piekrastes rajonu	Četrus zīmju kods	Jūras piekrastes rajoni, IV pielikums
	Kravas veids	Vienas zīmes kods	Kravas veids, II pielikums
	Prece	Divu zīmju kods	Preču nomenklatūra, III pielikums

Dati: preču bruto svars tonnās.

Datu kopa C1: Kravu, kas ir vienībās, jūras pārvadājumi galvenajās Eiropas ostās, norādot ostas, kravu veidu, saistību ar jūras piekrastes rajonu un kuģu piekrāvumu

Regularitāte: ik ceturksni

	Mainīgie lielumi	Koda apzīmējums	Nomenklatūra
Parametri	Datu kopa	Divu zīmju kods	C1
	Pārskata gads	Četrus zīmju kods	(piemēram, 1997)
	Pārskata ceturksnis	Vienas zīmes kods	(1, 2, 3, 4)
	Pārskata osta	Piecu zīmju kods	EEZ ostas, kas izraudzītas no ostu saraksta
	Virziens	Vienas zīmes kods	Iebraukšana, izbraukšana (1, 2)
	Iekraušanas/izkraušanas osta	Piecu zīmju kods	EEZ ostas ostu sarakstā
	Saistība ar jūras piekrastes rajonu	Četrus zīmju kods	Jūras piekrastes rajons, IV pielikums
	Kravas veids	Divu zīmju kods	Kravas veids, II pielikums (tikai konteineri un ro-ro vienības) (3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 52, 53, 54, 56, 59, 6X, 61, 62, 63 un 69. apakšskategorija)

Dati: preču bruto svars tonnās (kravas veids 3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 54, 56, 59, 6X, 61, 62, 63 un 69 apakšskategorija).

Vienību skaits (kravas veids – 3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 52, 53, 54, 56, 59, 6X, 61, 62, 63 un 69 apakšskategorija).

Vienību skaits bez kravas (kravas veids – 3X, 31, 32, 33, 34, 5X, 51, 59, 6X, 61, 63 un 69 apakšskategorija).

Datu kopa D1: Pasažieru pārvadājumi galvenajās Eiropas ostās, norādot saistību ar jūras piekrastes rajonu un kuģa reģistrācijas valsti

Regularitāte: ik ceturksni

	Mainīgie lielumi	Koda apzīmējums	Nomenklatūra
Parametri	Datu kopa	Divu zīmju kods	D1
	Pārskata gads	Četru zīmju kods	(piemēram, 1997)
	Pārskata ceturksnis	Vienas zīmes kods	(1, 2, 3, 4)
	Pārskata osta	Piecu zīmju kods	EEZ ostas, kas izraudzītas no ostu saraksta
	Virziens	Vienas zīmes kods	Iebraukšana, izbraukšana (1, 2)
	Iekraušanas/izkraušanas osta	Piecu zīmju kods	EEZ ostas ostu sarakstā
	Saistība ar jūras piekrastes rajonu	Četru zīmju kods	Jūras piekrastes rajoni, IV pielikums
	Kuģa reģistrācijas valsts	Četru zīmju kods	Kuģu reģistrācijas valstis, V pielikums

Dati: Pasažieru skaits, izslēdzot kruīza pasažierus, kuri uzsāk un beidz kruīzu un tranzīta kruīza pasažierus.

Datu kopa E1: Jūras pārvadājumi galvenajās Eiropas ostās, norādot ostas, kravu veidu, saistību ar piekrastes rajonu un kuģu reģistrācijas valstis

Regularitāte: ik gadu

	Mainīgie lielumi	Koda apzīmējums	Nomenklatūra
Parametri	Datu kopa	Divu zīmju kods	E1
	Pārskata gads	Četru zīmju kods	(piemēram, 1997)
	Pārskata ceturksnis	Vienas zīmes kods	(0)
	Pārskata osta	Piecu zīmju kods	EEZ ostas, kas izraudzītas no ostu saraksta
	Virziens	Vienas zīmes kods	Iebraukšana, izbraukšana (1, 2)
	Iekraušanas/izkraušanas osta	Piecu zīmju kods	EEZ ostas ostu sarakstā
	Saistība ar jūras piekrastes rajonu	Četru zīmju kods	Jūras piekrastes rajoni, IV pielikums
	Kravas veids	Vienas zīmes kods	Kravas veids, II pielikums
	Kuģa reģistrācijas valsts	Četru zīmju kods	Kuģu reģistrācijas valstis, V pielikums

Dati: preču bruto svars tonnās.

Datu kopa F1: Eiropas ostu kuģu satiksme galvenajās Eiropas ostās, norādot ostas, kuģu, kuri iekrauj un izkrauj kravu, uzņem vai izlaiž pasažierus (ieskaitot tranzīta kruīza pasažierus) tipu un lielumu.

Regularitāte: ik ceturksni

	Mainīgie lielumi	Koda apzīmējums	Nomenklatūra
Parametri	Datu kopa	Divu zīmju kods	F1
	Pārskata gads	Četru zīmju kods	(piemēram, 1997)
	Pārskata ceturksnis	Vienas zīmes kods	(1, 2, 3, 4)
	Pārskata osta	Piecu zīmju kods	EEZ ostas, kas izraudzītas no ostu saraksta
	Virziens	Vienas zīmes kods	Iebraukšana, izbraukšana (1, 2)
	Kuģa tips	Divu zīmju kods	Kuģu tipi, VI pielikums
	Kuģa kravnesība	Divu zīmju kods	Kravnesības klases, VII pielikums

Dati: Kuģu skaits.
Kuģu kravnesība tonnās.

Datu kopa F2: Eiropas ostu kuģu satiksme galvenajās Eiropas ostās, norādot ostas, kuģu, kuri iekrauj un izkrauj kravu, uzņem vai izlaiž pasažierus (ieskaitot tranzīta kruīza pasažierus) tipu un lielumu.

Regularitāte: ik ceturksni

	Mainīgie lielumi	Koda apzīmējums	Nomenklatūra
Parametri	Datu kopa	Divu zīmju kods	F2
	Pārskata gads	Četru zīmju kods	(piemēram, 1997)
	Pārskata ceturksnis	Vienas zīmes kods	(1, 2, 3, 4)
	Pārskata osta	Piecu zīmju kods	EEZ ostas, kas izraudzītas no ostu saraksta
	Virziens	Vienas zīmes kods	Iebraukšana, izbraukšana (1, 2)
	Kuģa tips	Divu zīmju kods	Kuģa tips, VI pielikums
	Kuģa bruto tonnāža	Divu zīmju kods	Bruto tonnāžas klases, VII pielikums

Dati: Kuģu skaits.
Kuģu bruto tonnāža.

IX PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar tās sekojošo grozījumu sarakstu

(minēta 12. pantā)

Padomes Direktīva 95/64/EK
(OV L 320, 30.12.1995., 25. lpp.).

Komisijas Lēmums 98/385/EK
(OV L 174, 18.6.1998., 1. lpp.).

tikai 3. pants

Komisijas Lēmums 2000/363/EK
(OV L 132, 5.6.2000., 1. lpp.).

tikai 1. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK)
Nr. 1882/2003
(OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

tikai II pielikuma 20. punkts

Komisijas Lēmums 2005/366/EK
(OV L 123, 17.5.2005., 1. lpp.).

tikai 1. pants

Komisijas Regula (EK) Nr. 1304/2007
(OV L 290, 8.11.2007., 14. lpp.).

tikai 1. pants

B DAĻA

Termiņš transponēšanai valsts tiesību aktos

(minēts 12. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai
95/64/EK	1996. gada 31. decembris

X PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 95/64/EK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. panta 1. punkta pirmā daļa	2. panta a) punkta pirmā daļa
2. panta 1. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunkts	2. panta a) punkta pirmās daļas i) un ii) apakšpunkts
2. panta 1. punkta trešā daļa	2. panta a) punkta trešā daļa
2. panta 2. līdz 5. punkts	2. panta b) līdz e) punkts
3. pants	3. pants
4. panta 1. punkts	4. panta 1. punkts
4. panta 2. punkta pirmā daļa	4. panta 2. punkta pirmā daļa
4. panta 2. punkta otrā daļa	—
4. panta 2. punkta trešā daļa	4. panta 2. punkta otrā daļa
4. panta 3. punkts	4. panta 3. punkts
5., 6. un 7. pants	5., 6. un 7. pants
8. panta 1. punkts	8. pants
8. panta 2. punkts	—
9. pants	9. pants
10. pants	—
11. pants	—
12. pants	—
13. panta 1. un 2. punkts	10. panta 1. un 2. punkts
—	10. panta 3. punkts
13. panta 3. punkts	—
14. panta 1. punkts	—
14. panta 2. punkts	11. pants
—	12. pants
15. pants	13. pants
16. pants	14. pants
I līdz VIII pielikums	I līdz VIII pielikums
—	IX pielikums
—	X pielikums

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 29. maijs),

**ar ko Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei attiecībā uz Angliju, Skotiju un Velsu
piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu
aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti**

(izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 3853)

(Autentisks ir tikai teksts angļu valodā)

(2009/431/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

atkāpi attiecībā uz Angliju, Skotiju un Velsu atbilstīgi
Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta trešajai
daļai.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvu
91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu,
ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti⁽¹⁾, un jo īpaši tās III
pielikuma 2. punkta trešo daļu,

tā kā:

(1) Ja kūtsmēsļu apjoms, ko dalībvalsts ir paredzējusi
izmantot uz vienu hektāru gadā, atšķiras no Direktīvas
91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā
teikumā un tās a) apakšpunktā norādītā apjoma, tas nosa-
kāms tā, lai nekavētu attiecīgās direktīvas 1. pantā minēto
mērķu sasniegšanu, un pamatojams ar objektīviem kritē-
rijiem, kas šajā gadījumā ir ilgi veģetācijas periodi un
kultūraugi, kam vajadzīgs daudz slāpekļa.

(2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste 2009.
gada 14. janvārī iesniedza Komisijai prasību piešķirt

(3) Pieprasītā atkāpe attiecas uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas
Apvienotās Karalistes nodomu atļaut ganību saimniecībās
Anglijā, Skotijā un Velsā izmantot līdz pat 250 kg
kūtsmēsļu slāpekļa uz vienu hektāru gadā. Aprēķināts,
ka atkāpe attiecas uz aptuveni 1 950 saimniecībām
Anglijā, Skotijā un Velsā, kas atbilst 1,3 % no saimniecību
kopskaita, 1,5 % lauksaimniecībā izmantotās zemes un
21 % no piena lopu kopējā skaita.

(4) Ir pieņemti tiesību akti, ar ko īsteno Direktīvu
91/676/EEK, tostarp nosaka jutīgās zonas un izveido
rīcības programmas Anglijā (2008. gada noteikumi Nr.
2349), Skotijā (2008. gada noteikumi Nr. 298) un Velsā
(2008. gada noteikumi Nr. 3143), un tos piemēro kopā
ar šo lēmumu.

(5) Noteiktās jutīgās zonas, uz kurām attiecas rīcības
programmas, veido 68 % Anglijas kopējās zemes platības,
14 % Skotijas un 4 % Velsas kopējās zemes platības.

⁽¹⁾ OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.

- (6) Iesniegtie dati par ūdens kvalitāti liecina, ka attiecībā uz gruntsūdeņiem Anglijā 83 % gruntsūdens tilpju vidējā nitrātu koncentrācija ir mazāka par 50 mg/l nitrātu un 58 % gruntsūdens tilpju nitrātu koncentrācija ir mazāka par 25 mg/l nitrātu. Skotijā un Velsā vairāk nekā 90 % gruntsūdens tilpju vidējā nitrātu koncentrācija ir mazāka par 50 mg/l nitrātu, bet vairāk nekā 70 % gruntsūdens tilpju nitrātu koncentrācija ir mazāka par 25 mg/l. Attiecībā uz virszemes ūdeņiem Anglijā vairāk nekā 50 % monitoringa vietu vidējā nitrātu koncentrācija ir mazāka par 25 mg/l un ne vairāk kā 9 % monitoringa vietu nitrātu koncentrācija ir lielāka par 50 mg/l nitrātu. Skotijā un Velsā vairāk nekā 90 % monitoringa vietu vidējā nitrātu koncentrācija ir mazāka par 25 mg/l un nevienā monitoringa vietā nitrātu koncentrācija nepārsniedz 50 mg/l nitrātu.
- (7) Piena un gaļas liellopi un aitas ir galvenie ganību dzīvnieku veidi Anglijā, Skotijā un Velsā. Laikposmā no 1995. līdz 2007. gadam lauksaimniecības dzīvnieku skaitam bija tendence samazināties (13 % samazinājums liellopiem un 22 % samazinājums aitām un jēriem). Aptuveni 48 % no kopējā saražotā kūtsmēslu daudzuma izmanto kā cietos kūtsmēslus, kas sajaukti ar salmiem, 52 % kūtsmēslu izmanto kā vircu.
- (8) Pēdējo 20 gadu laikā ir mazinājusies ķīmisko mēslošanas līdzekļu lietošana – par 42 % mazāk izmanto slāpekli un par 49 % mazāk fosforu. Kopš 1999. gada ķīmiskā slāpekļa izmantošana piena lopu ganībās ir samazinājusies par 37 %, 2007. gadā sasniedzot 128 kg N/ha. ESAO valstu slāpekļa un fosfora bilance liecina, ka laikposmā no 1985. līdz 2002. gadam slāpekļa bilance samazinājās no 46 līdz 22 kg N/ha, bet fosfora bilance samazinājās no 15 līdz 12 kg P/ha.
- (9) Anglijā, Skotijā un Velsā zālaugu platības aizņem 69 % lauksaimniecības platību, no kurām 46 % tiek apsaimniekotas ekstensīvi un 54 % tiek kultivētas. 31 % no lauksaimniecībā izmantojamo zemju kopējās platības ir aramzeme.
- (10) Kopā ar ziņojumu iesniegtie dokumenti liecina, ka pieprasītais daudzums – 250 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā no ganību dzīvnieku mēsliem ganību saimniecībās – ir pamatots ar objektīviem kritērijiem, piemēram, liels neto nokrišņu daudzums, ilgs veģetācijas periods un lieli to zālaugu ieguves apjomi, kas uzņem daudz slāpekļa.
- (11) Pārbaudījusi prasību, Komisija uzskata, ka pieprasītā norma – 250 kg/ha – neietekmēs Direktīvas 91/676/EEK mērķu sasniegšanu, ja tiks ievēroti daži stingri nosacījumi.

- (12) Šis lēmums ir jāpiemēro saistībā ar rīcības programmām Anglijai, Skotijai un Velsai laikposmā no 2009. līdz 2012. gadam.
- (13) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Nitrātu komiteja, kas izveidota atbilstoši Direktīvas 91/676/EEK 9. pantam,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pieprasīto atkāpi attiecībā uz Angliju, Skotiju un Velsu, kas atļauj lietot vairāk kūtsmēslu, nekā paredzēts Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā un tās a) apakšpunktā, piešķir, ja ir ievēroti šajā lēmumā noteiktie nosacījumi.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- a) “ganību saimniecības” ir saimniecības, kurās 80 % vai vairāk no platības, kurās var lietot kūtsmēslus, aizņem zālāji;
- b) “ganību dzīvnieki” ir liellopi (izņemot nobarojamos teļus), aitas, brieži, kazas un zirgi;
- c) “zālāji” ir pastāvīgas zālaugu platības vai pagaidu zālaugu platības, kuras ierīko uz laiku līdz četriem gadiem.

3. pants

Darbības joma

Šis lēmums jāpiemēro atsevišķos gadījumos, ievērojot nosacījumus, kas 4., 5. un 6. pantā noteikti ganību saimniecībām.

4. pants

Ikgadēja atļauja un saistības

1. Lauksaimnieki, kas vēlas izmantot atkāpi, ik gadu iesniedz pieteikumu kompetentajai iestādei.
2. Vienlaikus ar 1. punktā minētā ikgadējā pieteikuma iesniegšanu viņi rakstiski apņemas izpildīt 5. un 6. pantā paredzētos nosacījumus.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka visiem atkāpes pieteikumiem piemēro administratīvo kontroli. Ja kontroles rezultāti liecina, ka 5. un 6. pantā paredzētie nosacījumi nav ievēroti, par to informē pieteikuma iesniedzēju. Šajā gadījumā pieteikumu uzskata par noraidītu.

5. pants

Kūtsmēsļu un citu mēslošanas līdzekļu lietošana

1. Ganību dzīvnieku kūtsmēsļu daudzums, ko ik gadu iestrādā zemē ganību saimniecībās, tostarp pašu dzīvnieku atstātos mēslus, ņemot vērā 2.–7. punktā noteiktos nosacījumus, nedrīkst pārsniegt kūtsmēsļu daudzumu, kas satur 250 kg slāpekļa uz vienu hektāru.

2. Kopējais slāpekļa ienesas daudzums nepārsniedz attiecīgiem kultūraugiem plānoto nepieciešamo barības vielu daudzumu, ņemot vērā arī tā uzņemšanu no augsnes.

3. Katrai saimniecībai ir jābūt mēslošanas plānam, kurā aprakstīta lauksaimniecības zemes augseka un plānotā kūtsmēsļu, slāpekļa un fosfātu minerālmēsļu lietošana. Šo plānu saimniecībā sagatavo vēlākais līdz katra kalendārā gada 1. martam.

Mēslošanas plānā iekļauj šādus datus:

- a) mājlopu skaits, dzīvnieku turēšanas un kūtsmēsļu uzkrāšanas sistēmas apraksts, norādot arī datus par pieejamās kūtsmēsļu krātuves tilpumu;
- b) saimniecībā saražotā kūtsmēsļu slāpekļa (atskaitot novietnēs un krātuvēs radušos zudumus) un fosfora aprēķins;
- c) augseka un katra kultūrauga platība, tostarp kartes skice, kurā norādīta katra lauka atrašanās vieta;
- d) plānotais kultūraugiem vajadzīgais slāpekļa un fosfora daudzums;
- e) no saimniecības izvesto un tai piegādāto kūtsmēsļu daudzums un veids;
- f) augsnes analīžu rezultāti attiecībā uz slāpekļa un fosfora saturu, ja tādi ir pieejami;
- g) kūtsmēsļu slāpekļa un fosfora iestrādāšana katrā laukā;

h) slāpekļa un fosfora iestrādāšana katrā laukā, izmantojot ķīmiskos un citus mēslošanas līdzekļus.

Lai nodrošinātu plānu un faktiskās lauksaimniecības prakses atbilstību, plānus pārskata ne vēlāk kā septiņas dienas pēc tam, kad lauksaimniecības praksē ir ieviestas kādas izmaiņas.

4. Katrā saimniecībā ir jābūt mēslošanas pārskatam, tostarp informācijai par slāpekļa un fosfora ienesas uzskaiti. To katru kalendāro gadu iesniedz kompetentajai iestādei.

5. Visas ganību saimniecības, kas izmanto atkāpi, piekrīt tam, ka 4. panta 1. punktā minēto pieteikumu, mēslošanas plānu un mēslošanas pārskatu var pārbaudīt.

6. Analīžu rezultāti par slāpekļa un fosfora saturu augsnē ir pieejami katrai saimniecībai, kas izmanto atkāpi. Paraugu ņemšana un analīze jāveic vismaz reizi četros gados visos lauksaimniecības zemes gabalos, kuri ir viendabīgi attiecībā uz augseku un augsnes īpašībām. Uz katriem pieciem lauksaimniecības zemes hektāriem jāveic vismaz viena analīze.

7. Kūtsmēslus nedrīkst izkliegt rudenī pirms zāles sēšanas.

6. pants

Zemes apsaimniekošana

Vismaz 80 % no saimniecību platībām, kurās iestrādā kūtsmēslus, audzē zāli. Lauksaimnieki, kas izmanto individuālo atkāpi, veic šādus pasākumus:

- a) pagaidu zālaugu platības smilšainā augsnē uzar pavasarī;
- b) visu veidu augsnēs pēc zālāja izaršanas tūlīt sēj tādus kultūraugus, kam nepieciešams daudz slāpekļa;
- c) augsekā nedrīkst iekļaut pākšaugus vai citus augus, kas uzņem slāpekli no atmosfēras. Tomēr tas neattiecas uz āboliņu zālaugu platībās, kurās āboliņa ir mazāk par 50 %, vai uz citiem pākšaugiem ar zāles pasēju.

7. pants

Citi pasākumi

Šo atkāpi piemēro, neskarot pasākumus, kas vajadzīgi, lai ievērotu citus Kopiesas tiesību aktus sabiedrības un dzīvnieku veselības un vides aizsardzībai.

8. pants

Monitoringi

1. Kompetentās iestādes sagatavo un ik gadu atjaunina kartes, kurās redzams, kādu procentuālo daļu aizņem ganību saimniecības, lauksaimniecības dzīvnieki un lauksaimniecības zeme, uz ko katrā teritoriālajā vienībā (*district*) attiecas individuālā atkāpe. Šīs kartes iesniedz Komisijai ik gadu, pievienojot šā lēmuma 10. pantā minētajam ziņojumam.

2. To saimniecību monitoringu, uz kurām attiecas rīcības programma un atkāpe, veic saimniecības platības mērogā un ar lauksaimniecisko darbību saistītās noteces monitoringa baseinos. Ar lauksaimniecisko darbību saistītās noteces monitoringa baseini ir reprezentatīvi dažādiem augsnes tipiem, saimniekošanas intensitātes līmenim un mēslošanas paņēmieniem.

3. Pētījumi un barības elementu analīze, kā minēts šā lēmuma 5. pantā, nodrošina datus par vietējo zemes izmantošanu, augseku un lauksaimniecības praksi saimniecībās, kas izmanto individuālas atkāpes. Šos datus var izmantot nitrātu izskalošanās daudzuma un fosfora zudumu aprēķināšanai, izmantojot modelēšanu, laukiem, kuros gadā uz vienu hektāru izlieto līdz 250 kg slāpekļa no ganību dzīvnieku mēsliem.

4. Nitrātu un fosfora koncentrāciju ūdenī, kas izplūst no sakņu zonas un ieplūst gruntsūdeņu un virszemes ūdeņu sistēmā, nosaka, izmantojot monitoringa datus par augšējiem gruntsūdeņiem, augsnes ūdeni, drenāžas ūdeni un notecēm saimniecībās, kas atrodas ar lauksaimniecisko darbību saistītās noteces monitoringa vietās.

5. Pastiprinātu ūdens monitoringu veic lauksaimnieciskās noteces baseinos, kas atrodas visvairāk apdraudētu ūdenstilpju tuvumā.

6. Veic pētījumu, lai līdz atkāpes perioda beigām ievāktu detalizētu zinātnisku informāciju par intensīvo zālaugu sistēmām ar mērķi uzlabot barības vielu nodrošinājumu. Šajā pētījumā galvenā uzmanība tiks pievērsta nitrātu izskalošanās aspektam reprezentatīvās platībās, tostarp denitrifikācijas un fosfora zudumiem, intensīvās piena ražošanas sistēmās.

9. pants

Kontroles

1. Kompetentā valsts iestāde veic administratīvās kontroles visās saimniecībās, kuras izmanto individuālo atkāpi, lai noteiktu, vai tiek ievērotas normas par ganību dzīvnieku mēslu slāpekļa maksimālo daudzumu gadā uz vienu hektāru, proti, 250 kg, un maksimālo slāpekļa mēslu lietojuma līmeni, kā arī zemes izmantošanas nosacījumi.

2. Pamatojoties uz riska analīzi, iepriekšējo gadu kontroļu rezultātiem un to tiesību aktu vispārējo izlases veida kontroļu rezultātiem, ar ko īsteno Direktīvu 91/676/EEK, izveido lauka apskates programmu. Lauka apskati veic vismaz 3 % saimniecību, kas izmanto individuālo atkāpi, lai pārbaudītu, vai tiek izpildīti 5. un 6. pantā minētie nosacījumi.

10. pants

Ziņošana

1. Kompetentā iestāde ik gadu iesniedz Komisijai monitoringa rezultātus, kam pievienots īss ziņojums par ūdens kvalitātes izmaiņām un novērtēšanas praksi. Ziņojumā sniedz informāciju par to, kā, veicot saimniecību pārbaudes, ir novērtēta atkāpes izmantošanas nosacījumu īstenošana, un tajā jābūt iekļautai informācijai par saimniecībām, kurās, veicot administratīvo kontroli un lauka apskati, ir konstatēta neatbilstība šiem nosacījumiem.

Pirmo ziņojumu iesniedz līdz 2010. gada jūnijam un turpmāk katru gadu līdz jūnija mēnesim.

2. Iegūtos rezultātus Komisija ņems vērā, ja attiecīgās iestādes eventuāli atkal lūgs piešķirt atkāpi.

11. pants

Piemērošana

Šo lēmumu piemēro to noteikumu kontekstā, ar ko īsteno rīcības programmu Anglijā (2008. gada noteikumi Nr. 2349), Skotijā (2008. gada noteikumi Nr. 298) un Velsā (2008. gada noteikumi Nr. 3143). Tas zaudē spēku 2012. gada 31. decembrī.

12. pants

Šis lēmums ir adresēts Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei.

Briselē, 2009. gada 29. maijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Stavros DIMAS

